

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR. 12 103. ÅRGANG 26.09.17 - 10.10.17

EN PARADE
FOR ALLE?

SIDE 26-33

GRATIS!

REDAKSJONEN

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Marie Lytomt Norum – Tlf: 957 66 953
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Lasse Georg Tønnessen – Tlf: 472 47 624
avisredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Håkon Pedersen – Tlf: 988 68 007
ansvarligredaktor@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Michael Stene
nyhetsredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREDAKTØR
Mari Tellefsen Wigdel
reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Anne Lovise Finnøy Bakken
kulturredaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
Johannes Guldbrandsen
sport-redaktor@studentmediene.no

FORSKNING- OG FORBRUKERREDAKTØR
Linn Victoria Brekke
forskningsredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Erlend Gylver
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Amalie Hoff Ludvigsen
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Tanja-Irén Harsvik Haugen
grafisk-sjef@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Anna Juell Johnsen
debattredaktor@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Ingrid Domben – Tlf: 911 04 644
dagligleder@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Marie Håland – Tlf: 911 51 148
redaksjonssjef@studentmediene.no

NETTREDAKTØR
Kristina Bye
nettredaktor@studentmediene.no

DESK
Jahn Ivar Kjølseth (sjef), Benedikt Javorovic, Tone Høiland Ween,
An Nguyen, Tonje Jacobsen, Linn Evjemo, Synne Hammervik,
Anders Påsche

JOURNALISTER
Tobias Bjune Proos, Maria Bonnevie-Svendsen Furuheim, Mi-
chael Stene, Trym Kjøs, Jenny Westrum-Rein, Edvart Solberg
Svingen, Øystein Soknes Christie, Linn Victoria Brekke, Carl
Fredrik Vemmestad, Britta Benz, Guro Slåstad, Inga Stenøien,
Sander Engen, Lars Nord Holmer,Vilde Øines Nybakken,
Anna Voje, Birte Marie Molven Fjellro, Lisa Botterli Flostrand,
Anne Lovise Finnøy, Even Steine, Jesper Nohr, Anna Johnsen,
Emilie Pedersen, Christian Høkaas, Stefan Kaliski, Johannes
Gulbrandsen, Benedikt Javorovic, Emma Johnsen Røddi,
Ola Haugstad, Åsmund Andreas Swensen Swensen Hæg,
Håvard Bjørkøy, Jakob Bechmann, Iben Dahl, Marie Lytomt
Norum, Snorre Kirkebø, Jahn Ivar Kjølseth, Sigurd Torfinnson
Rønningen

FOTOGRAFER
Gunnar Dresler, Haakon Kolstad, Vilde Charlotte Jacobsen,
Britta Benz, Hilde Hefte Haug, Jonas Halse Rygh, Sannah
Løvhaug, Mari Haugan, Linn Victoria Brekke

ILLUSTRATØRER
Benjamin Drews (sjef), Astrid Bøhler, Mia Edvardsen, Renate
Sørgård, Øyvind Opsahl, Trude Telle,
Pernille Grimrud, Christian Høkaas

GRAFIKERE
Andrea Gjerde, Anna Wilberg, Aslak Liaaen

KORREKTUR
Tone Høiland Ween (sjef), Hera Karlsen Lyngstad, Tonje Jacob-
sen, Benedikt Javorovic

FORSIDE
Hilde Hefte Haug

Miljøtrykksak fra Trykkpartner AS.
Lisensnr. 241823
Serifikat nr. 1638

SINGSAKERBAKKEN 2E, 7030 TRONDHEIM

For annonser: salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er eit sjølvstendig organ for studentar, utgjeve
av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir
delt ut gratis på lærestader i Trondheim med medlemsrett
i Studentsamfundet. Under Dusken kjem ut åtte gonger
i semesteret.

Under Dusken arbeider etter reglane i Ver Varsam –
plakaten for god presseskikk. Dei som tykkjer det vi skriv
om dei er ugreitt, vert oppfordra til å kontakte redaksjonen.

Det må være trist å være vaskebjørn i Norge.
En evig kåt vanding.

LEDER

Ikke skjul ensomheten

År etter år blir Trondheim kåret til Norges beste studie-
by. Hver høst flytter flere tusen nye studenter til byen,
i håp om å bli en del av studiemiljøet. Likevel viste en
undersøkelse utført av studentsamskipnadene i Oslo,
Bergen, og Trondheim i 2014, at trondheimsstudentene
er de mest ensomme i landet. En av seks studenter opp-
gir at de er ensomme. Skyldes det at vi har for høye for-
ventninger til vår egen studietid?

Etter to intense fadderuker, hvor alle nye studenter
sluses inn i det sosiale miljøet, er det ikke uvanlig å sitte
igjen med en tomhetsfølelse. Opplevelsen av å være en
del av et fellesskap kan motvirke ensomheten, men for
de som føler at de ikke passer inn, kan det ha motsatt
virkning.

Ensomhet har ingen fysisk markør. Personer som
utad virker glade og sosiale, kan like ofte kjenne på en
indre ensomhet. For vi kan være ensomme selv om vi har
mye å gjøre, og mange å være med. Bevisst eller ubevisst
vil vi alltid sammenligne oss selv med andre. Dersom
det ser ut som andre har mer spennende liv, påvirker det

humøret og selvfølelsen vår. Likevel forsøker vi å framstå
som bedre versjoner av oss selv, og unngår å vise andre
de sidene vi selv misliker. Det gjør at vi glemmer hvor
menneskelig det er å føle seg alene en gang i blant.

Til tross for at vi heier fram de som tør å fortelle om
ensomhet i media, er det fortsatt et tabu. Når vi møter
familie og venner vi ikke har sett på lenge, vil det for
de fleste sitte langt inne å innrømme det at de har kjent
på ensomhet. I dagens samfunn er det forventet at alle
skal være selvstendige og lykkelige. Lever vi ikke opp til
forventningene føler vi oss mislykket.

Mange assosierer ensomhet med å være svak. Det
gjør at vi ikke tør å snakke om den. Vi unnlater å dele det
vonde med de rundt oss, og tabuet blir opprettholdt. Alle
opplever ensomhet i løpet av livet, og det må ikke være en
skam å innrømme at vi ikke alltid har det bra. Vi trenger
ikke å leve opp til forventningen om at studietiden skal
være den beste tiden i livet - hele tiden.

MARIE LYTOMT NORUM

Redaktør, Under Dusken

FRA ARKIVET

Under Dusken #12 2014

«En øldrikkende politibil på
rulleskøyter entrer scenen og
demonstrerer grasiøse piruet-
ter mens han tømmer øl på for-
bipasserende. Publikum hyler
rasende med nevene og brøler
ut navnet på sine respektive
linjeforeningers navn.»

ILLUSTRASJON: **Astrid Bøhler**

Vi trenger en motvekt til eldrebølgen

Alle 16-åringer har forutsetningene for å kunne delta ved valg. Dersom stemmerettsalderen
senkes, vil flere unge få muligheten til å forandre ting som påvirker dem selv.

KOMMENTAR

LARS NORD HOLMER

Journalist

Norge har et godt valgsystem, som sørger for
politisk mangfold. Etter årets valg har sperregrensen
fått mye kritikk for å være udemokratisk, men
sperregrensen har gjort akkurat det den ble
implementert for. Den har hindret at de små partiene
får for mye makt, slik at styringsdyktigheten til
Stortinget ikke blir for svekket. Samtidig har den
sikret at hele landet blir representert. Valgordningen
er et sett med kompromisser, og det blir aldri
fullkomment, men den kan bli bedre. Norge har et
demokratisk problem, nemlig at én gruppe står for
nesten en tredel av stemmene: De eldre.

Ifølge SSB var omtrent 30% av velgermassen 60
år eller eldre ved stortingsvalget i 2013, og det er
ingen ting som tilsier at denne stemmegruppen har
minket noe ved årets stortingsvalg. Vi vet at Norge
har en eldrebølge på vei, og at antallet velgere over 60

år bare kommer til å stige. Det er dårlig maktfordeling
mellom generasjonene at én velgergruppe skal ha
så mye å si for styringen av landet vårt. Et skritt
på veien mot å løse dette problemet, er å senke
stemmerettsalderen til 16 år. Omtrent 135 000 16- og
17-åringer i Norge har i dag ikke noen mulighet til
å bestemme hvem som sitter på Stortinget. Dersom
de fikk stemmerett ville det utgjort tre-fire prosent av
den totale velgermassen.

16-åringer har alle forutsetningene for å kunne
delta ved valg. De har fullført den obligatoriske
skolegangen, de må betale skatt, de kan bli fengslet
ved lovbrudd, og de er storforbrukere av offentlige
tilbud som skoler, kollektivtransport, og kultur.
Så hvorfor har de ikke mulighet til å bli med på å
bestemme hva lovene de dømmes etter skal være,
eller hva skattene de betaler skal gå til? Blir man
påvirket av politiske beslutninger i så stor grad bør
man få lov til å være med på å ta avgjørelsene.

Oppslutningen ved valg er lavest blant
førstegangsvelgere, og dette er kanskje fordi 18- og
19-åringer ofte har flyttet hjemmefra for å studere
eller avgi verneplikt. Imens bor 16-åringer ofte i
hjemkommunen under god påvirkning fra mor

og far. Det er viktig at unge mennesker får gode
deltagelsesvaner tidlig. Kommunene som forsøkte
med utvidet stemmerett i 2011 og 2015 så at
deltagelsesnivået til 16- og 17-åringene lå over nivået
til velgerne i aldersgruppen 19-25 år.

Hver gang Norge har utvidet stemmeretten har
det vært skepsis i forkant. Sist gang var i 1978 da
stemmerettsalderen ble senket fra 20 til 18 år. Det
er få som vil gå tilbake på den avgjørelsen i dag,
noe som tilsier at folks tanker om stemmerett for
16-åringer antakelig vil bli mer positive etter at det
blir åpnet for det.

Erfaring er viktig, og det er ingen hemmelighet at
en gjennomsnittlig 16-åring ikke vet alt. Men, de vet
hvordan det er å være ung og hva ungdom ønsker. De
har en innsikt i utviklingen i samfunnet som de eldre
ikke har. Dersom stemmerettsalderen blir senket
vil flere unge få muligheten til å forandre ting som
påvirker dem selv. De vil fungere som en motvekt til
eldrebølgen, og tvinge politikerne til å begynne å ta
ungdom på alvor. Det unge mennesker mener er også
viktig for demokratiet.

Små tiltak for en stor forskjell

Ensomhet blant studenter er et stadig tilbakevendende tema. Flere tiltak på campus skal nå gjøre det enklere for studenter å komme i kontakt med andre.

TEKST: Lisa Botterli Florstrand | FOTO: Mari Haugan

I 2014 utførte studentsamskipnadene i Oslo, Bergen og Trondheim «Shot» - en omfattende undersøkelse for å kartlegge studentenes helse og trivsel. En av seks studenter i Trondheim oppga at de sleit med ensomhet. Det gjør trondheimsstudentene til landets mest ensomme.

Pilotprosjektet «God Start» gjennomføres i regi av Sit, i samarbeid med NTNU. Prosjektet går over første del av høstsemesteret i år, og har som mål å redusere ensomhet blant studenter. Flere tiltak har allerede blitt satt i verk på Gløshaugen og på Dragvoll.

Fra fadderuke til skolestart

Resultatet av denne undersøkelsen er noe av grunnen til at God Start ble startet. Maren Rotmo og Isabelle Gabarro går siste året på master i rådgivningsvitenskap på NTNU, og ble ansatt av Sit til å gjennomføre prosjektet. Vi møtes i Midtbyen for en prat, hvor de påpeker at overgangen mellom fadderuke og skolestart kan være vanskelig.

– Et sentralt fokus i dette prosjektet vil være å

redusere ensomhet blant studenter. Vi vet at mange kan føle på at det sier litt «stopp» etter fadderuka, og at det kan være vanskelig å komme i kontakt med andre når skoleåret for alvor begynner, forklarer Rotmo.

Gabarro sier seg enig, og husker tilbake på samme følelse etter egen faddertid. Det ble vanskelig å holde kontakten med vennene hun fikk i fadderuka, og hun måtte gjøre en innsats for å komme i kontakt med andre studenter i egen klasse.

– Det kan være at mange er litt strenge med seg selv etter fadderuken, og tror at man da skal ha funnet «sine» venner. Slik er det ikke alltid. Man har ofte behov for å bli kjent med andre studenter, både i egen klasse og på tvers av studieretninger, forteller hun.

Studentlounge på campus

Gabarro presiserer at dette er et pilotprosjekt, og at de vil prøve seg fram på både Gløshaugen og Dragvoll, for å se hvilke tiltak som fungerer.

På Gløshaugen har det blant annet blitt

arrangert frokoster med forskjellige bli kjent-leker, for at flere skal komme i kontakt med hverandre på tvers av studieretninger. Stripa på Gløshaugen har fått en «studentlounge», et åpent område med bordtennisbord, sjakk og brettspill, dekorert med blomster, og med puter og pledd i sofaene.

Sammen med Institutt for datateknologi og informatikk (Idi) har Sit bistått med frokost to fredager, hvor de informerte om at fredagene er satt av til at studentene kan arbeide med studiene og øvingsoppgaver.

– Her fikk studentene mulighet til å sette seg rundt gruppebord og jobbe sammen. Mange benyttet seg av denne muligheten, sier Rotmo og Gabarro.

Centre for Excellent IT Education (Excited) vil fortsette å spandere frokost noen fredager, og det vil også være studentassistenter til stede.

– Vi har fått veldig gode tilbakemeldinger på prosjektet, både fra ledelsen, forelesere og studenter. Alt av samarbeid har vært preget av engasjement og initiativ fra alle parter, sier Rotmo.

På Dragvoll har det blitt satt fram brettspill

og bøker på Cafe Sito. I tillegg har Sit bistått med enkel servering på infomøtet til Institutt for sosiologi og statsvitenskap (Iss) i starten av semesteret. De arrangerte ulike bli kjent-øvelser og informerte om hva studentene har til felles. Målet med dette var å bidra til at studentene følte de hadde noe felles med sine medstudenter, og bidra til økt tilhørighetsfølelse og tilknytning til egen klasse.

Det har nylig blitt bestemt at det også skal åpnes en studentlounge på Dragvoll i løpet av høsten. Ingen dato er så langt fastsatt, men Gabarro og Rotmo håper den står klar i oktober. Håpet er at studentlounger også kan dannes på andre campus på NTNU.

«Den gode ensomheten»

Prosjektet handler om tilrettelegging for de som ønsker å komme i kontakt med hverandre på campus eller i studiehverdagen. Gabarro påpeker likevel at det er forskjell mellom det å være ensom, og «den gode ensomheten».

– Alle vil nok føle på ensomhet en eller annen gang i livet. Det er helt normalt, og ikke en diagnose, men det kan for noen være en veldig tung og vanskelig følelse, sier Gabarro.

Målet er at God Start skal bidra til at mennesker som ønsker å komme i kontakt med andre mennesker skal få en arena hvor dette kan gjøres enklere og mindre krevende, enn å sitte to og to over en kopp kaffe. Så langt virker tiltakene å bli godt tatt imot av studentene.

– Jeg tror faktisk ikke jeg har gått forbi studentloungeen en eneste gang uten at noen har vært der og brukt den, sier Gabarro.

Avkobling

Onsdag klokken 11.00 er det, som Gabarro sier, flere studenter i loungeen på Stripa. Bordtennisbordet er veldig populært, og nå er det Magnus Runnerstrøm (25) og Andrea Nistad (23) som tar en kjapp match. De forteller at de bruker bordet nesten hver dag.

– Det er veldig greit å kunne koble av mellom forelesninger, og gjøre noe helt annet, sier Runnerstrøm.

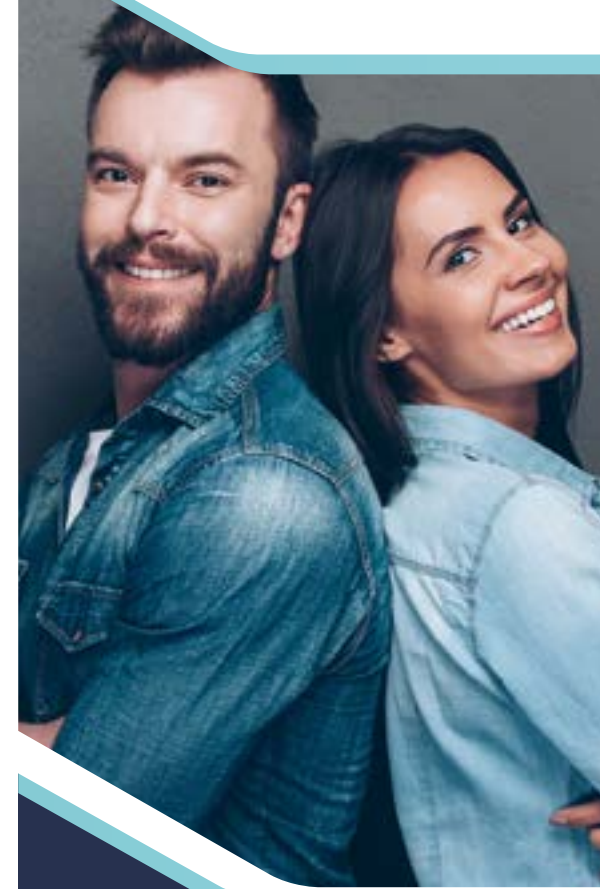
I en av studentloungeens sofaer sitter Alena Macasová, 23 år fra Tsjekkia. Alena flyttet til Norge for mindre enn en måned siden, for å studere på NTNU. Hun har ikke opplevd at det var vanskelig å komme i kontakt med andre studenter på campus.

– Jeg var med på det aller meste av opplegg i fadderuka, og syns det var veldig greit. Jeg ble kjent med mange, men vi mistet litt kontakten etter at fadderuka var over, forteller hun.

Det er dette tidspunktet i skoleåret prosjektlederne Rotmo og Gabarro har fokusert på, overgangen mellom fadderuka og skolestart. Heldigvis for Alena hadde hun ikke problemer med å bli kjent med andre studenter i sin klasse.

– Det gjelder å ta steget og snakke med folk. Jeg spurte folk i klassen om hjelp om jeg trengte det for eksempel, og ble kjent på den måten, sier hun. ►

SJAKK OG BRETTSPILL: I «studentloungeen» er det aktiviteter for alle og enhver.

VÅRRENGJØRING FOR TENNENE

Møt våren med et smil. Hos ORIS Dental Trondheim får alle studenter tilbud på undersøkelse med røntgen og tannrens til **kun 450 kroner** (normalpris: 1240,- kr).

En liten hvit fylling koster **kr. 300,-** (førpris 700 kroner). I tillegg gis det **10 prosent rabatt** på alle andre tjenester for student-er. Det er en god smildeal!

Bestill time på Telefon:

73 99 19 99 eller oris-trondheim.no

ORIS Dental Trondheim er en av Trondheims største tannklinikker, og er Norges eneste tannlege med 3 ISO-sertifikater. Hos oss får du høy faglige kompetanse, og moderne behandlingsmetoder som benytter nytt utstyr som er dokumentert å kunne bedre kvaliteten på behandlingen.

Vi holder til på Trondheim Torg, i Kongens gate 11.

www.oris-trondheim.no

Følg oss på Facebook

TILRETTELEGGING FOR KONTAKT: Isabelle Gabarro og Maren Rotmo studerer master i rådgivningsvitenskap på NTNU, og skal lede prosjektet God Start dette semesteret. De ønsker å fokusere på tilrettelegging for de som ønsker å komme i kontakt med hverandre på campus eller i studiehverdagen.

AVKOBLING: Bordtennisbordet blir flittig brukt gjennom hele dagen. Studentene Magnus Runnerstrøm og Andrea Nistad bruker bordet nesten hver dag, og syns det er en fin måte å koble av på mellom forelesninger.

SKOLEARBEID: Ola Nystein og Balder Bryn Morsund bruker studentloungen på Stripa til å gjøre skoleoppgaver. De har stor tro på at et slikt tiltak kan gjøre en forskjell for studenter som sliter med å komme i kontakt med andre.

UTVEKSINGSSTUDENT: Alena Macasová, (til høyre) er fra Tsjekkia og går sitt første semester på NTNU. Hun føler ikke det har vært noe problem å komme i kontakt med andre studenter.

– Alle vil nok føle på ensomhet en eller annen gang i livet. Det er helt normalt og ikke en diagnose.

Isabell Gabarro, Prosjektarbeider i God Start

Likevel roser Alena prosjektet, og utførelsen av studentloungen på Gløshaugen. Noe lignende har hun aldri sett på et campus før.

– Det er første gang jeg sitter her selv, faktisk. Jeg syns det er skikkelig kult. På skolen min i Tsjekkia hadde vi ikke noe som kunne minne om dette, smiler hun.

En tung følelse

Alena og vennegjengen har spist opp lunsjen og går videre. Det tar ikke mange minuttene før sofaen de satt i blir fylt opp av nye studenter. En guttegjeng benytter studentloungen til å gjøre en skoleoppgave. Ingen av dem visste at loungen var tilknyttet God Start, men tror et slikt opplegg kan ha god effekt på å redusere ensomhetsfølelsen blant studenter.

– Jeg tror det er viktig å snakke med andre utenom det typiske skolemiljøet. Å ha en plass å

henge på som denne tror jeg kan gjøre det litt enklere å bli bedre kjent med andre, sier Ola Nystein (20).

Ved siden av han sitter klassekameraten Balder Bryn Morsund. Han studerte tidligere på Universitetet i Oslo, hvor han fant det vanskelig å bli kjent med andre studenter.

– Jeg følte litt på at jeg ikke hadde noen venner å gå til i friminuttene og henge med etter skoletid. Det var en tung følelse, forteller Balder.

Da han flyttet over til NTNU, ble det enklere. Han tok med seg erfaringene han gjorde seg i Oslo, og ble blant annet med i en linjeforening hvor han fort ble kjent med andre studenter.

– Jeg ble invitert av fadderne mine til å bli med i foreningen. Det handler mye om egen innsats også, man må tørre å ta kontakt og bli med på ting. Jeg er heller ikke så veldig sjenert, så jeg kan forstå at det kan være vanskeligere for noen, sier han.

Vil unngå fasitsvar

Samtidig som dette er en oppfordring til studentene å treffe andre, påpeker Rotmo og Gabarro at dette ikke er ment for å skape et sosialt press. De ønsker heller ikke å oppnå et ideal om hvordan studenter skal være i kontakt med hverandre.

– Vi ønsker å unngå et fasitsvar på hvordan studenter bør håndtere sin egen ensomhet, og huske at man opplever og løser dette individuelt, forklarer Rotmo og Gabarro.

Shot-undersøkelsen kommer ut hvert fjerde år, og Isabelle Gabarro og Maren Rotmo håper de i 2018 kan se en bedring når det kommer til studenter som oppgir at de er ensomme.

– Det er veldig vanskelig å si om vi kommer til å se en bedring, selvfølgelig. Det er ikke alltid så mye som skal til. Vi har troen på at små tiltak kan utgjøre en stor forskjell, sier Gabarro. **UD**

Studentttinget sier nei til forbud mot niqab

Enstemmig beslutning om å ikke forby heldekkende ansiktsplagg ved NTNU. – Føles som å fikse et problem som ikke eksisterer, sier studenttingsmedlem Joakim Solheim om forbudet.

FOTO: Eirik Vågeskar

Det var ikke mange motstridende meninger under studenttingsmøtets debatt om heldekkende ansiktsplagg. Torsdag valgte Studentttinget å følge i fotsporene til NTNU og Norsk studentorganisasjon, og sa derfor nei til forbudet som hovedsakelig rammer brukere av niqab og burka.

Må ligge faglig vurdering til grunn om det skal forbys

«Et forbud mot heldekkende plagg eller andre personlige symboler på emner eller studieprogram, må ha en sterk faglig begrunnelse.» stod det i arbeidsutvalgets innstilling før møtet. På møtet tok flere også til orde for at det i svært få situasjoner skal være mulig å forby niqab, på bakgrunn av helsemessige eller sikkerhetsmessige årsaker.

Blant argumentene mot forbudet var religionsfrihet høyst oppe på listen. Noen representanter forfektet at universitetet skal være et sted for åpen dialog mellom mennesker med forskjellige utgangspunkt og ståsted. De negative uttalelsene som enkelte ansatte ved NTNU har kommet med til Universitetsavisa angående niqab og burka fikk også skarp kritikk fra flere av medlemmene i tingen underveis i diskusjonen.

DETTE ER SAKEN

• Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen sendte 1. juni ut lovforslag hvor regjeringen tar til orde for å forby heldekkende ansiktsplagg på norske skoler, høyskoler og universitet.

• Fristen for innspill på lovforslaget går ut 20. september.

• Lovforslaget har vært debattert helt siden det ble satt ut på høring, og det er ikke enighet blant utdanningsinstitusjonene om slike plagg skal forbys eller ikke.

– Det er ikke din feil

En undersøkelse i Bergen viser at tre prosent av kvinnelige studenter har opplevd seksuelle overgrep.

FOTO: Marita Orseth Høydal

Undersøkelsen, som ble gjennomført i mai i år, ble besvart av 3978 kvinnelige studenter ved ulike undervisningsinstitusjoner i Bergen. Her kom det fram at åtte prosent sier at de kjenner noen som har blitt utsatt for overgrep, skriver Studvest.

I studentmiljøet er overgrepene ofte relatert til fest, da også med alkohol involvert. Jannike Breinar Johannessen ved Bergen sentrum politistasjon opplyser at 36 prosent av kvinner som anmelder voldtekter ikke husker like mye av hendelsen på grunn av alkohol.

– Alkohol er den største utfordringen når det gjelder etterforskning av seksuelle overgrep. Det gjør jobben vår vanskeligere, sier Johannessen til Studvest.

Flest overgrep blir utført av bekjente

Ifølge Grace Gjuvsland, daglig leder ved Senter mot incest og seksuelle overgrep i Hordaland, blir de fleste overgrepene utført av venner eller bekjente av offeret. Det kan dermed oppleves som en større påkjenning å anmelde saken fordi det for eksempel kan påvirke det sosiale livet.

Antall unge som oppsøker hjelp hos senteret i Hordaland har økt de siste årene. Gjuvsland mener at dette blant annet kommer av flere kampanjer fra senterets side. Hun påpeker viktigheten av at det aldri er offeret sin feil.

– Du må være fullt klar over at det ikke er din feil. Man skal ikke føle noe skam eller skyld for det som har skjedd, understreker hun.

FOTO: Lisbeth Jære, NTNU

Førsteamanuensis Bassam Hussein er kritisk til Blackboard:

– Et elendig valg

Forelesere og studenter ved NTNU opplever Blackboard som et dårlig verktøy. Prosjektlederen er derimot optimistisk.

TEKST: Øystein Soknes Christie | FOTO: Haakon Korbi Kolstad

Førsteamanuensis Bassam Hussein ved NTNU ble i 2016 kåret til en av Norges beste forelesere. 11. september skrev han et innlegg i Universitetsavisa kalt «Merker ingen wow-effekt ved å benytte Blackboard». Også nå er han nådeløs i sin kritikk.

– Jeg er helt sikker på at dette nye systemet er et elendig valg, sier Hussein.

Han er ikke alene. Professor Arne Krokan ved Institutt for sosiologi og statsvitenskap, sier at han har til gode å møte noen som er helt fornøyde med Blackboard.

– Så langt har jeg ikke truffet en eneste student eller faglig ansatt på NTNU som mener at Blackboard er enklere enn de tidligere systemene, forteller Krokan.

– Mindre problemer enn fryktet

Til tross for kritikk fra mange kanter er Vegard Stuan, prosjektleder for anskaffelse og innføring av NTNUs nye e-læringssystem, optimistisk:

– Jeg føler oppstartsperioden går kjempebra. Det har vært mindre problemer enn jeg hadde fryktet, sier Stuan.

Stuan tror mange av klagenes har kommet fordi Blackboard er nytt og uvant, og han er klar over at overgangen fra Itslearning kan være krevende for mange.

– Når man går fra noe man har hatt i så mange år, som man kjenner på godt og vondt, og over til noe som er helt nytt, sier det seg selv at man får klager. All endring er krevende.

TIPS OSS!

Under Dusken følger utviklingen med e-læringssystemet. Har du opplevd problemer med Blackboard? Send oss en mail på tips@studentmediene.no

OPTIMIST: Prosjektleder Vegard Stuan er optimistisk for Blackboards framtid.

Stuan sier at de har registrert klagenes som har kommet, og at de setter pris på alle konstruktive tilbakemeldinger.

– All konstruktiv kritikk som kommer er berettiget. Da er det vår oppgave å gå inn og se hva som bør gjøres, sier han.

– Itslearning var mye bedre

Hussein presiserer at for ham som foreleser er det veldig viktig med brukervennlighet, fleksibilitet, samt at han ikke skal måtte bruke lang tid på å finne fram. Dette er ting han savner i Blackboard.

– Det nye systemet er ikke brukervennlig. Jo mer jeg jobber med Blackboard, jo mer krevende synes jeg det er. Man må virkelig bruke mye krefter, tid og kognitive ressurser for å få det til.

Hussein savner også en del viktige funksjoner som gjorde jobben hans som foreleser mye enklere. Et eksempel han trekker fram er det å kunne rette flere oppgaver på en gang. Denne funksjonen finnes ikke på Blackboard, hvor de isteden må inn på hver enkelt oppgave og vurdere den.

– Det er rett og slett flere ting med Blackboard som gjør at jeg klør meg i hodet, sier professoren.

Hadde du aldri problemer med Itslearning?

– Da Itslearning kom trengte jeg kanskje en halvtime på å skjønne programmet. Det gikk som varm kniv i smør. Jeg skal ikke stå her og si at Itslearning var perfekt, men sammenlignet med Blackboard var Itslearning et mye bedre verktøy, sier Hussein.

Prosjektleder Stuan erkjenner at Itslearning hadde en mye enklere grunnstruktur, men påpeker at programmet var med i konkurransen om å bli NTNUs nye system. Der kom Itslearning på en andreplass.

– NTNU holdt en konkurranse basert på kriterier som funksjonalitet og egenskaper. Blackboard kom desidert best ut av de tilbudene vi fikk, spesielt på grunn av funksjonalitet. Vi måtte forholde oss til NTNUs valg, sier Stuan.

Ønsker åpenhet, fleksibilitet og brukervennlighet

Fusjonen i 2016 var en stor del av grunnen til at NTNU valgte å bytte til Blackboard. Det at NTNU plutselig ble så mye større, økte behovet for samordning.

Universitetet slår nå sammen fire undervisningssteder, og gir dem en felles plattform. Itslearning på gamle NTNU, Itslearning på HiST, og Fronter i Ålesund og Gjøvik samles på Blackboard.

– Det å få en felles plattform er en kjempefordel for studentene. Da kan vi få med det beste fra de forskjellige delene av NTNU, i stedet for at alle skal sitte og finne opp hjulet hvert eneste sted, sier Stuan.

Flere alternativer ble lagt fram for NTNU, og en gruppe bestående av vitenskapelig ansatte, IT-eksperter og studenter tok avgjørelsen. 5. februar 2016 annonserte NTNU at Blackboard hadde vunnet konkurransen. Begrunnelsen var basert på NTNUs ønske om mer «åpenhet, fleksibilitet og brukervennlighet».

Hussein er ikke enig i at byttet er positivt for NTNU. Han påpeker at han nå må begynne på

DETTE ER SAKEN

- 15. juli stengte Itslearning for godt, og NTNU gikk over til e-læringssystemet Blackboard.
- Blackboard har over 20 millioner brukere totalt.
- Det brukes av universiteter over hele verden, blant andre Aarhus universitet og Syddansk universitet i Danmark.
- 29 læringsassistenter er ansatt av NTNU for å jobbe med kursing i Blackboard.
- Seks studenter jobbet hele sommeren, og det ble holdt 70 kurs for faglærere i august.
- NTNU har laget en stor beredskapsorganisasjon som tar seg av problemer.

Kilde: Prosjektgruppa for anskaffelse og innføring av NTNUs nye e-læringssystem og ntnu.no.

nytt i mange prosesser, og at dette utvilsomt går utover hans undervisning. Hussein har sitt eget syn på hvorfor universitetet valgte å bytte system. Han hevder at det slett ikke var behov for det.

– Byttet kommer ikke fordi vi som brukte Itslearning gikk rundt og klagde. Den eneste grunnen til at Itslearning byttes ut er for å imøtekomme byråkratenes krav om nytt system, sier han.

Lover kontinuerlig forbedring

Blackboard kjørte pilot i to omganger, først høsten 2016, og så våren 2017. Flere av de som prøvde ut pilotprogrammene uttrykte sin misnøye.

Stuan lover at de jobber kontinuerlig med forbedringer, spesielt med brukervennligheten. Han innrømmer at den var litt mindre framtidsrettet enn mange hadde håpet.

– Vi fikk en del pepper for brukeropplevelsen, særlig i fjor høst. Det lovt vi å gjøre noe med. Vi slapp en forbedret utgave av Blackboard i juni, så det er først nå at folk kan se hvordan det fungerer i fullskala, sier han.

Flere nye forbedringer kom 16. august. I tillegg sier Stuan at det kommer flere forbedringer utover høsten.

Kommer målene om åpenhet, fleksibilitet og brukervennlighet til å bli nådd?

– Vi er i alle fall godt i gang. Så langt er det mange av mulighetene i Blackboard vi ikke har tatt i bruk. Det har vi ikke hatt kapasitet til foreløpig, så det må komme senere, sier han.

Prosjektlederen gjør det tydelig at tilbake-meldingene til studenter og forelesere er veldig viktige i prosessen med å videreutvikle Blackboard, og presiserer at folk må gi Blackboard tid.

– Vi må gi studenter og faglærere tid til å lære seg Blackboard og bli kjent med det. Toppledelsen på NTNU er veldig klare på at Blackboard skal videreutvikles. Vi har en lang liste med ting vi gjerne vil ha inn, som vi kommer til å jobbe med i årene som kommer. Vi får bare se hva kritikere som Hussein sier om et halvt år, forklarer Stuan.

Hussein erkjenner at Blackboard kan bli bedre med tiden, men han tror imidlertid at Blackboards dårlige førsteinntrykk kan bli vanskelig å glemme.

– Førsteintrykket vil ta tid å rette på, for det setter seg alltid så dypt, sier professoren.

Canvas som alternativ løsning?

Arne Krokan har brukt programmet Canvas i undervisningen sin i fire år. Ifølge Krokan har store deler

av universitets- og høyskolesektoren valgt Canvas som hovedsystem, og det fases nå inn flere steder.

– Canvas har et intuitivt og lett grensesnitt, og det krever ikke mye opplæring å bruke det.

Krokan forteller at han kun har positive erfaringer med Canvas, og at han aldri har hørt noen si noe annet. Han tror det kunne vært en enklere og mindre ressurskrevende løsning enn Blackboard.

– Når jeg ser hvor mye penger NTNU bruker på omstillingsprosessen tenker jeg at de hadde fått en enklere reise dersom de hadde valgt Canvas, forteller Krokan.

Canvas havnet på 3. plass i NTNUs konkurranse. Ifølge Stuan var det den manglende evnen til å tilfredsstille NTNUs krav som gjorde at Canvas måtte se seg slått av Blackboard.

Det var først i ettertid av NTNUs valg at Uninett holdt en konkurranse som ligner på den NTNU holdt. Denne var basert på litt andre kriterier, og de landet på Canvas som en felles plattform for de fleste i universitets- og høyskolesektoren. Stuan tror ikke det er en ulempe at NTNU har valgt et annet program enn «resten» av universitetene i Norge.

– Etter min mening er det til og med en fordel for UH-sektoren å ha flere tilbydere, sier Stuan. **UD**

Nynorsk Blackboard mangler fortsatt

I mars skrev Under Dusken om at det manglet en nynorsk versjon av Blackboard. Leder Daniel Fridberg Moen for Studentmållaget i Nidaros, sa da at dette er for dårlig.

– Bokmål og nynorsk skal ved lov være likestilt, og studenter har rett til å velge skriftspråk selv, sa Fridberg Moen i mars.

Nynorskversjonen er fortsatt ikke på plass. Ifølge Stuan venter de nå et tilbud som Blackboard har lovet å komme med i løpet av noen uker. Deretter må NTNU ta stilling til om de skal godkjenne tilbudet. Utover det er det ikke mulig for Stuan å si sikkert når nynorskversjonen kommer.

– Vi ønsker å få det på plass så fort som mulig, sier han.

Fokuset har i første omgang vært å få på plass en solid bokmålsversjon, noe Stuan tror den kommende nynorskversjonen vil tjene mye på.

– Jeg regner med at nynorskversjonen vil gå adskillig raskere å få på plass, forteller han.

KRITIKK PÅ CAMPUS - BLACKBOARD

TEKST OG FOTO: Birte Marie Molven Fjellro

Maja Håkonson (27)
Arkitektur 5. året

Korleis har di erfaring med Blackboard vore så langt? – Eg tykkjer ikkje det har fungert så bra til no. Dette er nok fordi eg forrige semester hadde permisjon, og det har vore ein del kluss med å få inn masteremnet, som eg no tar, på Blackboard.

Saknar du Itslearning? – Nei, ikkje eigentleg. Det er nok ein overgangsprosess, men eg trur det blir bra.

Er det nokre funksjonar du ønskjer var på Blackboard? – No er det berre tekst overalt, og ingen visuelle hjelpemiddel i til dømes sidemargen: det saknar eg!

Tobias Werner (24), Eirik Nordbø (23),
Joakim Fredrikstad (22)
Materialteknologi 4. året

Korleis har di erfaring med Blackboard vore så langt?

Tobias: Det er jo eit nytt system, men eg tykkjer ikkje det er så forskjellig frå Itslearning, det er like dårleg. Eg trur det er eit politisk statement frå NTNU, at vi ikkje skal vere undertrykt andre sine teknologiske system. #BovimMåGå!
Eirik: Eg merkar eigentleg ingen forskjell.
Joakim: Eg trur det er betre gruppeinnleverings-moglegheiter, men det veit eg eigentleg ikkje.

Saknar du Itslearning? **Eirik:** Akkurat no, ja!

Joakim: Det blir nok lettare med Blackboard når vi kan å bruke det.

Tobias: Når eg tenkjer på ting eg saknar er ikkje Itslearning det første eg tenkjer på.

Er det nokre funksjonar du ønskjer var på Blackboard?

Tobias: Eg syns det er betre tilgang på emna på Blackboard, så nei, eg trur ikkje det.

Eirik: Blackboard har nokre funksjonar som eg meiner Itslearning ikkje hadde. Til dømes at ein ser ei førehandframvising av innleveringsfiler.

Joakim: Nei.

Ola Lium (21)

Datateknologi 3. året

Korleis har di erfaring med Blackboard vore så langt?

– Eg tykkjer det generelt er dårleg. Då eg byrja å bruke Blackboard prøvde eg å ikkje tenkje på det dårlege ryktet, likevel vart eg ganske skuffa over nettsida. Det er svært vanskeleg å navigere seg til dei forskjellige emna, og eg syns det er vanskeleg å finne noko som helst. Det verkar ikkje som om forelesarane har fått ei skikkeleg innføring i datasystemet og difor ikkje klarar å bruke det optimalt.

Saknar du Itslearning? –Nei, før var alt spreidd på ulike portalar, medan det no er samla på ein stad. Det likar eg.

Er det nokre funksjonar du ønskjer var på Blackboard? – Det er eigentleg generelt vanskeleg å navigere, noko som berre er plagsamt.

Rannei Kaaså, (24)
Bygg og miljøteknologi
5. året

Korleis har di erfaring med Blackboard vore så langt? – Eg tykkjer Blackboard stort sett er uoversiktleg.

Saknar du Itslearning?

– Samanlikna med Blackboard likte eg Itslearning best, sjølv om ingen av dei fungerer optimalt.

Er det nokre funksjonar du ønskjer var på Blackboard?

– No er det stort sett berre tekst og ingen visuelle hjelpemiddel, til dømes som navigering i sidemargen. Eg kunne gjerne ha tenkt meg meir visuelt og mindre tekst.

Høst i et stykke eller to

Når solen ikke står fullt så høyt, dagene virker litt lenger, og stresset med skole og innleveringer tærer litt på, kan det være greit å unne seg selv et litt bedre høstmåltid.

TEKST OG FOTO: Linn Victoria Brekke

MAMMAS EPLEKAKE MED HJEMMELAGET VANILJEKREM

Høsten er en veldig fin tid for epler. Kanskje har du et epletre i hagen, og da ser man fort at man får en del epler til overs. Lag en enkel eplekake med hjemmelaget vaniljekrem, og kos deg når høstmørket faller på.

INGREDIENSER (VANILJEKREM):

4 eggeplommer
100 g sukker
2 ½ ss maisenna
1 vaniljestang
2,5 dl fløte
2,5 dl melk

INGREDIENSER (EPLEKAKE):

3 egg
3 epler
2 ½ dl sukker
150 g smør
1 dl fløte eller melk
3 dl hvetemel
2 ts bakepulver
1 ss sukker
2 ts malt kanel

SLIK GJØR DU:

1. Skill eggeplommene fra hviten og ha dem i en bolle. Tilsett sukker og maisenna. Bland godt sammen.
 2. Ha fløten og melken i en kasserolle. Kutt vaniljestangen opp langs midten. Skrap alt innholdet ut i væsken i kasserollen, inkludert selve vaniljestangen. Rør til væsken når kokepunktet og begynner å boble.
 3. Tøm litt av væsken over i bollen med eggeblandingen. Bland godt sammen, og hell alt tilbake i kasserollen igjen. (Trekk kasserollen av platen når du blander i bollen, men ikke skru av platen.)
 4. Sett kasserollen tilbake på den varme platen og rør godt til væsken tykner. Pass på at den ikke brenner seg eller skilles.
 5. Når kremen har nådd ønsket konsistens heller du den over i en stor dyp tallerken eller ildfast form, og har over plastfolie. Sett den inn i kjøleskapet.
1. Skrell eplene og del dem i tynne skiver. Legg dem i en bolle med litt sitronvann, da unngår man at de blir brune så raskt.
 2. Bland sammen egg og sukker til eggedosis. Smelt smøret i en kasserolle, og bland med fløten. Hell væske over i eggedosisbollen og bland godt sammen.
 3. Sikt sammen hvetemel og bakepulver, tilsett kakerøren, og bland godt til du får en klumpfri kakerøre.
 4. Smør en springform, helst 24 cm, og hell kakerøren over i formen.
 5. Tøm av vannet på eplene. Tørk dem lett med litt kjøkkenpapir, og legg dem på toppen av kakerøren. Strø over sukker og kanel.
 6. Kjør inn i stekeovnen på midterste rille på 200 grader. Stek i ca. 40 minutter til kaken har fått en fin og gyllen overflate.
 7. Ta ut av ovnen, og la kaken avkjøles i noen minutter og server til slutt med den avkjølte vaniljekremen.

SHEPHERD'S PIE

Dette er opprinnelig en tradisjonell rett fra Storbritannia og Irland. I løpet av århundrenes løp har det utviklet seg mange varianter av denne gode gratinerte retten som kan minne litt om lasagne.

INGREDIENSER:

400-800 g kjøttdeig
½ løk
3 store gulrøtter
Potetmel til jevning
2 ss Tomatpure
Grønnsaks- eller kyllingbuljongterninger (1 terning per ½ dl vann)
400 g raspet ost
2 poser potetmos
Vann
Salt og pepper

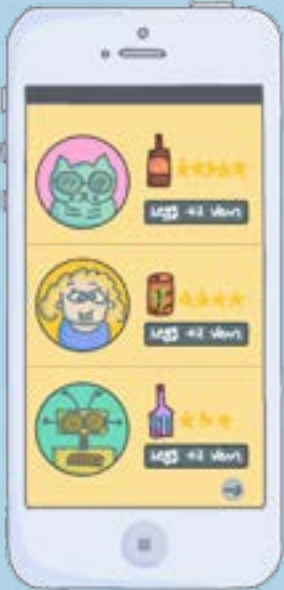
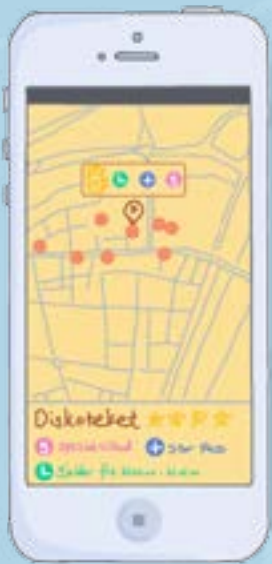
SLIK GJØR DU:

1. Finhakk løken og kutt gulrøttene i mindre skiver
2. Stek kjøttdeigen i litt smør eller olje- Tilsett de hakkede grønnsakene
3. Tilsett vann (mellom ½ og 1 dl) og ha i buljongen. La det frese til buljongen har løst seg opp, og tilsett to ss tomatpure. Smak til med salt og pepper.
4. Hvis sausen er tynn: Legg til én eller to ts med potetmel eller maisenna.
5. Lag potetmosen, mens du lar sausen stå surre. Hvis du heller foretrekker hjemmelaget potetmos anbefales det å lage denne før kjøttsaus.
6. Hell deretter kjøttsaus

Øl på app

Med disse appene kan du imponere med dine ølkunnskaper. Vi har plukket ut fire apper som tar for seg pris, kvalitet og produksjon.

TEKST: Carl Fredrik Vemmestad | ILLUSTRASJON: Mia Edvardsen

Alt har sin pris

Som en økonomisk bevisst student, er det viktig å gjøre edruelige avgjørelser før man begir seg ut på byens kneiper og nattklubber. Brukbar øl, stedets atmosfære og stamkunder er selvsagt noe å ta i beregning. Prisen for de deilige desiliterne blir derimot kritisk om man bare trenger et vannhull der man kan slå seg løs, uten å gruse matbudsjettet for de neste tre ukene. **Ølpris** har samlet bunnslammet av priser fra de fleste utestedene i byen, og plassert dem på kart slik at du lettest mulig kan finne fram til din neste bule. Ikonene på kartet skiller også mellom størrelse, spesialtilbud, og når på døgnet prisene gjelder. For de litt mer velstående, følger det også med en rangeringsordning, slik at man kan vurdere hvor mye prisen skal gå på bekostning av stemning og atmosfære.

Besserweisser?

Har du en liten ølsnobb i magen? Eller kanskje du lur

Kun et tapp unna

Det er lov å være glad i øl, og å dele sin entusiasme for drikken, men å dele alle øl man drikker på sosiale medier er kanskje ikke helt heldig. De fleste av oss har nok med å navigere mellom reklame og shady venneforespørsler fra barmfagre fristerinner. Heldigvis finnes det en app akkurat for dette: For der narcissister har Instagram, har den utadvendte ølsmakeren **Untappd**. Det perfekte medium for å dele alt om ølen man drikker og hva den smaker. **Untappd** er et sosialt ølmedium der man kan legge til venner, notere seg hvilke øl man har drukket, på hvilken bar, hva de smaker, og gi dem en karakter på en skala fra én til fem. På samme måte som **Barly**, gir **Untappd** muligheten til å holde en oversikt over hvilke øl man har drukket og hvilke inntrykk de har gitt. Det som skiller den fra **Barly**, er muligheten til å dele alt dette med venner og andre i nærheten.

Når ølen er god, er altting godt

Når man til slutt har åpnet hver eneste flaske, og drukket den siste dråpen med kommersiell øl, er det bare én ting igjen å gjøre: å brygge sitt eget øl. Øl har den herlige egenskapen at den stort sett aldri smaker det samme, med mindre du følger oppskriften eksakt. Ulempen med dette er at improvisering uten tilstrekkelig kunnskap, lett kan føre til spennende smaker slik som brent gummi, fis, og sur melk. Med andre ord er det greit å ha oversikten over hva som skjer under bryggingen og **Wort** gir nettopp dette. Brygging er en eksakt vitenskap, og **Wort** er i hovedsak en øl-kalkulator som kan hjelpe selv den gjennomsnittlige dragvolling

UKA-77: Glade deltakere moteriktige antrukket i 1977.

Usikkerhet rundt UKA-17s verdensrekordforsøk

Når UKA Rundt 17 sier de skal slå verdensrekord mener Knut Hunstad, som deltok i UKA Rundt 85, at de baserer seg på feil tall.

TEKST: Tobias Bjune Proos, Johannes Gulbrandsen, Edvart Solberg Svingen | FOTO: Adresseavisen arkiv

Et stafettag, bestående av rundt 2000 unike deltakere, skal løpe sammenhengende i 38 døgn for å markere UKAs 100-årsjubileum.

Rekordene de ønsker å slå er: Lengste sammenhengende idrettsarrangement, flest antall deltakere på et stafettag, og lengste distanse tilbakelagt av et stafettag. Rekordene innehas i dag av NTHI, NTNUIs forløper. Som satte dem i sin versjon av løpet under UKA Rundt 77. Der hadde de 1600 deltagere, løp kontinuerlig i 33 døgn og tilbakela totalt over 9600 km. Dette skriver UKA Rundt 17 på Facebook-siden for arrangementet.

Ikke riktige rekorder

Det er ikke alle som er like enige i at dette er rekorden årets løp må slå, om de skal bli rekordholdere. Knut Hunstad, tidligere deltaker i UKA Rundt 85, mener at løpet han var med på allerede har slått verdensrekorden, og det med langt mer enn årets forsøk har som mål å oppnå.

Han har vist engasjement på Facebook-siden til arrangementet og kontaktet dem gjentatte ganger med det han mener er bevis.

– Vi slo rekordene på både antall deltakere og distansen i 1985, sier Hunstad.

Han mimrer tilbake til egen deltakelse, og forteller om hvordan han, som var med i svømmegruppa, løp med svømmeføtter og deretter svømte over Nidelva under sin etappe.

Oppsøkte bibliotek for svar

Hunstad dro selv ned på biblioteket og fant rekordene fra 1985. UKA Rundt 17 har svart på anklagen om at de forholder seg til feil rekorder. De hevder de ikke har funnet noen andre rekorder i Guinness World Records arkiver, og foreslår at forsøket kan ha forsvunnet under digitalisering. Derfor har de valgt å forholde seg til sine rekorder fra 1977.

Hunstad påpeker at rekordene som må slås blant annet ikke er 1600 deltakere, men 4800 deltakere. Distansen som må tilbakelegges er heller ikke 9600 km, men 17391 km. Det skal ikke mer til enn et kjapt søk på Google før Under Dusken finner en mann som har løpt USA på tvers og brukte 46 dager på dette, altså lenger enn de 38 planlagte dagene til UKA Rundt 17. Til tross for dette holder UKA rundt på at de stoler mer på egne arkiver og informasjonen de har fått av Guinness.

Positiv til arrangementet

– Det var veldig hyggelig og se at UKA 17 skulle ta opp igjen tradisjonen med UKA Rundt, sier Hunstad.

Han sier også at han gjerne deltar på UKA Rundt 17, men kun om de forholder seg til riktige tall, og ikke bare velger seg et tall de tenker de kan slå. Han stiller seg gjerne behjelpelig med å finne riktige tall hvis UKA Rundt 17 indikerer at de «vil ta dette på alvor». Han synes det er synd, dersom forsøket han var med i skal glemmes for at man skal kunne si at man skal ta verdensrekord, når dette ikke er realitet.

– Det var nåværende leder i NTNUI, Emilie Zakariassen, og tidligere leder av Samfundet, Gabriel Qvigstad som sammen fant bilder fra stafetten i 1977 og fikk ideen om å gjenta dette i år, forteller prosjektleder i UKA Rundt 17, Katrine Lind Hegg.

Det ble tatt opp med hovedstyret til NTNUI. Det var interesse for ideen, så de bestemte seg for å gjøre det. De tok kontakt med Tore Gulli, som ledet stafetten i 1977, og fikk både bilder og informasjon fra stafetten, uten at noe forsøk fra UKA-85 ble nevnt.

Ikke i arkivene til Guinness

Det var fra denne informasjonen de hentet rekordene, men de tok også kontakt med Guinness.

– Jeg spurte Guinness om rekordene, og om de var slått siden, men fikk svar om at de ikke hadde noen slike rekorder registrert, hverken fra 1977 eller senere, forteller Katrine.

Guinness svarte med at de ikke hadde fått noen slike rekorder, selv ikke de fra 1977. NTNUI gikk gjennom sine arkiver uten å finne noe, så søket etter en annen rekord med faste og pålitelige tall ble vanskelig. På grunnlag av denne usikkerheten falt valget på å forholde seg til de rekordene fra 1977, som de hadde faktiske tall på.

– Vi har hele tiden gjort den bakgrunnssjekken vi mener har vært nødvendig, og da både arkiver og Guinness ga samme svar tenkte vi ikke over at vi burde lete mer, sier Lind Hegg.

Under Dusken har selv gått gjennom egne arkiver fra 1985, hvor flere utdrag og artikler virker å underbygge Hunstads påstander. Både avstandene og deltaker-tallene ildsjelen nevner er omtalt, men det er ikke Guinness' representanter noe sted. Det kan forklare hvorfor organisasjonen ikke har tall fra forsøket i 1985.

Positive til engasjement og samarbeid

NTNUI stiller seg positive til engasjementet, og de sier seg villige til å bidra med å rette eventuelle feil.

– Rett skal være rett, og det er bra at folk er engasjerte og ønsker å bidra med å rette eventuelle feil, sier Lind Hegg.

De syntes allikevel det er litt synd at kritikken

kommer i form av beskyldninger og ikke konstruktiv kritikk.

– Vi er alle frivillige som bruker mange timer på å få til et arrangement vi har trua på, forteller Lind Hegg.

NTNUI tviler ikke på at at rekordene Knut Hunstad refererer til er sanne, men er usikker på protokollen og retningslinjene rundt selve stafetten. Det er viktig at de samme reglene følges, og de har foreløpig for lite informasjon angående akkurat dette til at de vil endre informasjonen.

– Når de gikk ut med rekordene de ville slå var dette med hensikt om at det skulle være en realitet at rekordene kom til å bli slått, så isteden for å endre mål flere ganger forholder de seg til de tallene de er sikre på inntil videre.

Ikke dratt på biblioteket, men sjekket arrangørers arkiver

Hunstad dro personlig til biblioteket for å finne rekordene fra 1985, noe Lind Hegg forteller at de ikke har gjort selv. De har heller søkt gjennom arkivene til alle arrangørene. De er i kontakt med flere kilder for å komme til bunns i dette. Men Guinness er en stor organisasjon med mye pågang, som det tar tid å få svar fra. Om det viser seg at målene for å slå rekordene er helt urealistiske, så er det ikke uaktuelt å endre informasjonen, da de ikke har noe ønske om å feilinformere deltakerne.

Det viktigste for arrangørene er at dette skal være et morsomt og alternativt tilskudd til programmet til UKA-17.

– Det skal være et arrangement som er ment for alle, der de ønsker å skape et arrangement utenom det vanlige, men de ønsker selvfølgelig å finne riktige tall og forholde seg til.

NTNUI og Hunstad i møte

Knut Hunstad og NTNUI ble enige om å møtes, og har sammen kommet til enighet. UKA Rundt 17 fikk godkjent søknad om rekordforsøk for lengste stafettløp i distanse. Reglene har blitt tilsendt Guinness, og distansen de må slå er 5639 km. Det kommer til å bli samlet så mye informasjon som nødvendig om de tidligere rekordene for å få disse godkjent, og gi senere arrangører bedre utgangspunkt for å ta rekorden tilbake.

– Jeg syntes det er en grei løsning. De prøver å få NTNUI tilbake i Guinness, samtidig som de sier de skal samle info for å få godkjent de egentlige rekordene, men det vil helt tydelig ta lang tid, sier Hunstad. **UD**

UKA RUNDT 1977: En som har gitt alt eller eventuelt drukket kvelden før han løp.
FOTO: Kjell. A. Olsen, Adresseavisen

Fra stortap i Spania til ligaseier for Rosenborg: Nå venter Vardar.

Trønderne har ikke spilt på sitt høyeste nivå de to siste kampene, noe som fører til spørsmål om nivået kan graves fram før Vardar inntar Lerkendal.

TEKST: Tobias Bjune Proos, Johannes Gulbrandsen | ILLUSTRASJON: Christian Høkaas

«Ballsikre baskere», kalte VG det etter Rosenborgs 4-0 tap i Spania. En blytung førsteomgang førte til at høstens Europa-eventyr begynte med tap. Slike tap er ikke vanlig kost for et lag som er i full gang med å sikre sin tredje ligatittel på rad. Børsstryk til halvparten av laget i en sportsgigant som Marca er selvsagt ikke moro, det heller. For noen av oss skaper det heller småvonde assosiasjoner til et landslag, hvor slike resultater er mer vanlig.

Opptur mot Vålerenga

Hjemme mot Vålerenga 17. september var motstanden av mer kjent kaliber for trønderne, som økte luka i serien med 3-0. Oslo-laget forsøkte samme formel som i NM-seieren, med høyt press fra start. Dette viste seg imidlertid å ikke lønne seg like mye denne gangen. Da Rosenborg kom seg forbi nevnte press og Nicklas Bendtner scoret innen tre minutter var spilt. Dansken hadde ikke sin beste dag i hvit drakt, men endte som kampens viktigste mann da han på overtid av første

omgang satte inn sitt andre mål fra krittmerket.

Det var ingen imponerende opptreden fra noen av lagene på Lerkendal denne søndagen, men en ålreit kamp likevel. Anders Trondsen stoppet pasninger på midten, Mike Jensen løp opp og ned over hele banen, og Kjernen sang seg hese. 15 000 tilskuere hadde møtt opp på Lerkendal søndag kveld, noe som var merkbart mer enn samme oppgjør i cupen. Den gang var Vålerenga mer kliniske og hadde marginene med seg. I dag møtte de et langt mer velfungerende og farlig RBK.

Anders Trondsen fikk sitt første mål i Rosenborg-drakta, med et praktskudd som godt kan kalles kampens høydepunkt. Tomålscorer Bendtner oppsummerte matchen fint i et intervju med TV Norge etter kampslutt: «Kampen minner litt om starten av sesongen vår. Vi spilte ikke spesielt godt, men vi vant kampene våre». Med tap for Vålerenga i NM, magaplask mot Real Sociedad, og nå en lunken revansj dukker spørsmålene rundt neste Europaliga-kamp naturlig opp.

Kampen mot Vardar

Rosenborg møter Vardar Skopje på Lerkendal 28. september for deres første møte i Europaligaen. Vardar startet sitt Europaliga-eventyr på samme måte som Rosenborg startet sitt. De tapte med fem mål på hjemmebane mot russiske Zenit, der Kokorin satte to mål og satte opp nummer tre. Ivanovic, en kjenning for de som har fulgt Premier League, kom seg også på scoringslisten. I motsetning til Rosenborg, fulgte ikke Vardar opp med seier i ligaen, men uavgjort. Det kom mot tabelljumbo Fk Skopje.

Vi kommer til å få en kamp mellom gruppens to antatt svakeste lag, hvor RBK må ta seier på hjemmebane hvis det skal være håp om avansement. Kanskje stiller Rosenborg sterkere ettersom de kommer rett fra en seier mot Vålerenga i egen liga, mens makedonerne kommer fra poengtap. Det blir uansett spennende å se fortsettelsen på de hvitkleddes europeiske høst. Når trenden nå må snus, og nivået må heves før det er for sent. **UD**

SPORTSREDAKSJONEN GIR RØDT KORT TIL

SVEIN-ERIK EDVARTSEN: I vår ble dommeren suspendert fra sitt dommervirke etter anklager om mobbing av kollegaer. Siden dette har Edvartsen, med toppadvokat John Christian Elden på laget, kjempet for å komme seg etter fadesen. Nå har saken tatt en absurd vending som er vanskelig å ta innover seg: Tidligere toppdommer Svein-Erik Edvartsen anklages av NFF for å ha sendt mail til samme forbund. I e-postene Edvartsen angivelig skal ha sendt, snakkes det fordelaktig om Edvartsen. Rettsteamet rundt Edvartsen mener at fire av disse e-postene er det juridiske grunnlaget for at NFF har sagt opp den tidligere dommeren. Vi får noen vage minner om Kristian Valen og Youtube (google «kristian valen Youtube kommentarer», om du ikke tar den).

WAYNE ROONEY: Rooney har hatt en fin start på Everton karrieren med to mål hittil. Litt mindre fint har det derimot gått på privat-fronten. Det har fått overraskende lite presseoppslag, men spissen ble tatt, og har innrømmet å ha kjørt med 2,4 i promille. For å sammenligne hadde Petter Northug 1,6 da han krasjet.

SPORTSREDAKSJONEN GIR GULLBALL TIL

RADAMEL FALCAO: Onde tunger vil ha det til at redaksjonen muligens kjørte litt hardt på fotball-fronten i forrige utgaves gullball/røde kort. Det tar vi rennafart og driter i. El Tigre er tilbake! De som har fulgt Ligue 1 så langt har nok lagt merke til at Radamel Falcao nærmest scorer på hvert skudd han tar i år. Han var god for Monaco i fjor og som Kylian Mbappés partner, men i år har han tatt enda et steg. Colombianerens karriere ble spådd over etter korsbånds-skaden, og hans mislykkede opphold i Chelsea og Manchester United. Falcao er kanskje ikke fullt så god som i Atletico-tiden flere omtalte ham som verdens beste spiss, men at han er i form om dagen er det bred enighet om.

CECILIA BRÆKHUS: Vi tar et steg vekk fra fotballen og entrer boksingens verden. Norges store boksechampion, Cecilia Brækhus, skal i høst bokse mot svenske Mikaela Lauren. Mange hinter til at dette kan bli skandinavias svar på McGregor vs. Mayweather. Drittkastingen startet tidlig, og hvor møtes to kamphaner logisk nok da? Skavlan. Under seansen hintet Lauren til Brækhus at hun var et kaldt menneske. En okei fornærmelse det, men da hun valgte å konkretisere dette til å bety at motstanderen ikke bydde på seg selv og ikke inviterte noen på middag eller kino, forsvant noe av stinget. Brækhus svarte med å love Lauren at etter hun slo henne i kampen 21. oktober skulle hun ta med svensken på både kaffe og kino. Slikt får man Gullball for. «Tyvær, jag e inte lengra interesserad for jag ser inte deg som en venn» høres mer ut som noe man hører på en barneskole i Småland, enn i internasjonal boksing.

Du kjøper. Du gir.

Vet du at når du handler noe godt fra Kavli og Q-Meieriene, gjør du samtidig en god handling? Overskuddet går til Kavlifondet, som støtter humanitært arbeid, forskning og kultur. Kavlifondets gaver skaper store ringvirkninger. Takk for bidraget! Se hva du gir til på kavlifondet.no

DEBATT

Under Dusken tar gjerne imot leserbrev. Lengden på et innlegg begrenses til mellom 1800 og 3500 tegn inkludert mellomrom. Vi forbeholder oss retten til å redigere og forkorte innlegg. Vi gjør oppmerksom på at innlegg også vil være tilgjengelige på [underdusken.no](#).

Kontakt [debattredaktør Anna Juell Johnsen](#) på debattredaktor@studentmediene.no

ILLUSTRASJON: Astrid Böhler

Friskmelding av studentdebatten

KRISTAVAR JOHANSEN

Nestleder for Studentersamfundet i Trondhjem

De siste ukene har tidligere medlem av Samfundetstyret, Christian Dahl-Nielsen, tatt til orde for å unngå polarisering i den åpne debatten i studentmiljøet. Han skremmer med scener fra universiteter i USA der ytre høyre og ytre venstre ender i fysisk konfrontasjon for å «markere revir». Samtidig forteller han til Minerva at «det er for mye konsensus blant studentene» og i Dusken Podcast at «man ikke bør hindre nynazistiske grupper som Nordfront å få ta del i det offentlige ordskiftet». Jeg vet ikke hva Dahl-Nielsen ser for seg, men jeg tror ikke nynazister bidrar til å utvide perspektivet til studenter uten å polarisere og «ødelegge» ordskiftet.

Denne høsten på Samfundet har vi hatt guts til å stå opp mot konsensus og invitert det noen vil kalle for kontroversielle innledere og debattanter. Først med Fahad Qureshi under Samfundsmøte: Jihad, og

deretter med Tonje Gjevjon under den Pride-relaterte debatten Trenger vi kjønn? Disse valgene har vakt stor oppmerksomhet. Styret har tidligere gått ut og bedt studentene være modige nok til å utfordre, og å være kritiske til det man får servert. Det vi har sett dette semesteret er at det er flere som er første gang på talerstolen i Storsalen enn «de svarte få» som Dahl-Nielsen referer til i sitt intervju i Minerva.

Jeg er stolt over det arbeidet som er lagt inn i Samfundsmøtene hittil i høst. Vi har forsøkt å vise at Storsalen er Norges frieste talerstol. Mange har ment mye om våre invitasjoner, men jeg vil påstå at de har resultert i konstruktive og gode debatter. Ytringsfriheten er ikke en fare, men en demokratisk gode – her tror jeg vi er enige, Christian. Når det er sagt synes jeg det bør gå en grense. Samfundet skal ikke være en plattform for voldelige hatideologier som nazisme. Om vi vil beholde vårt anstendige ordskifte må vi derfor være selektive. Samfundet har aldri vært et sted for nazister, og kommer aldri til å bli det heller. På den måten unngår vi «Milo Yiannopoulos på Berkeley»-tilstander.

Studentmassen er politisk homogen. Det fikk man erfare på Samfundets valgwake, der majoriteten av forsamlingen så ut til å støtte den tradisjonelle venstresida. Det følger ikke en automatikk i at denne konsensusen starter skyttergravskriger mellom ekkokamre. Studentene evner kritisk tenkning i større grad enn som så. Grunnen til at alt-right-figurer som Milo skaper konflikt er av samme grunn som tradisjonelle nynazister. De viser en sviktende evne til refleksjon rundt konsepter som menneskeverd. Dette provoserer og polariserer, og det er akkurat det de vil.

Du må velge. Enten kan vi ha en anstendig debatt og et mangfold, eller nynazister og voldelige konfrontasjoner. Samfundets oppgave er å bidra med en arena der man kan løfte politiske saker og framme ulike syn, men ingen uttalte nazister får noen sinne sette sin fot på talerstolen og for debattens skyld er det til det beste. Vi ønsker ikke å polarisere, vi ønsker ikke å splitte: vi ønsker å opplyse og debattere.

ILLUSTRASJON: Øyvind Opsahl

Einsidig engelsk pensum - ei bjørnetjeneste

ÅSMUND M. KVIFTE

Sentralstyremedlem i Norsk Målungdom

Språkrådet har gått gjennom pensumlistene for første semester ved UiO, UiB og HiOA, og fann at mest alt pensum er på engelsk i mange fagfelt. I mange av disse fagfelte held det seg slik gjennom resten av utdanninga og.

Dette er eit problem, av fleire grunnar. For det fyrste er det vanskelegare å setja seg inn i eit nytt fagfelt når det ikkje er på morsmålet. Om alt pensum er på engelsk, vert ein nystarta psykologistudent vurdert like mykje på evna han har til å skjøna engelsk, som til å skjøna folk. Sjølv om ein skjønner engelsk godt, er det likevel enklare på norsk.

For det andre treng ein norsk pensum for å verta trygg på norsk fagspråk. Det norske fagspråket gjer det veldig mykje enklare å snakka fag med lekfolk. Då er det faget som er bøygen, heller enn eit spesialisert engelsk. Det er viktig å snakka med lekfolk, i mange

yrke, på privaten og i samfunnsdebatten. Ein opplyst debatt er avhengig av at folk har tilgang til fakta, og då trengst det norske fagspråket.

Når det likevel ikkje er meir norsk faglitteratur på pensum, er det av di det er lite oppdatert faglitteratur tilgjengelig på norsk. Det er ikkje det at ingen bryr seg. Professorar og amanuensisar brenn for faga sine, mange er språkinteresserte, og fagspråk døyr ikkje av seg sjølv.

Det er lite oppdatert faglitteratur tilgjengelig på norsk av di det ikkje gjev uttelling å laga han. Norske fagbøker gjev korkje pengar i kassa for universiteta eller prestisje i fagmiljøa. Soleis vert det eit arbeid for eldsjelar som har tid til å nedprioritera forskning og formidling som gjev pengar og prestisje.

Løysinga på floka må soleis vera å premiera dei som skriv lærebøker, og laga finansieringsordningar for å sikra oppdaterte pensumbøker. Då vil dei som brenn for forskning og formidling få rommet dei treng for å styrkja norsk fagspråk.

STUDENTJODEL

 02 Trondheim · 1 000	Å si ja på innpust må være noe av det mest norske som finnes.	177
 02 Trondheim · 1 000	Noen ganger så kutter jeg lek bare fordi jeg vil gråte litt. M26	18
 02 Trondheim · 1 000	Liste over topp 2 dårligste i norsk rettskriving: 1. Folk som hater innvandrere 2. Innvandrere	56
 02 Trondheim · 1 000	Følger bare vennene mine på insta for å være hyggelig. Vil egentlig bare se på memes.	38
 02 Trondheim · 1 000	Vil du bidra til å gjøre verden til et bedre sted å bo?	25
 02 Trondheim · 1 000	Slutt å engasjer deg i kommentarfeltet til VG	
	Hvilken bart vokser raskest?	97
	Umiddelbart	
	Ble spurt av en jente på 14-15 år om jeg kunne kjøpe sigaretter til henne og to venninner. Så nei og skulle gå videre. Så stoppet hun meg og hvisket "hva om jeg runker deg?"	200
	Hva er det som skjer med verden?!	
 02 Trondheim · 1 000	Når jeg skal bestille taxi føler jeg mer tilhørighet til Trøndertaxi enn Norgestaxi.	37
 02 Trondheim · 1 000	Har et sårt ønske om at 9-ruta får samme lange boltebusser	13
 02 Trondheim · 1 000	Var nesten en time for sen til fastlegetimen min idag, ble ropt i det jeg kom inn døren	34
	Altså	

Med maur i rumpa og bøker i hendene.

Selv om Hanna Malene Lindberg har et engasjement som strekker seg i mange retninger, verdsetter hun også kunsten å sitte helt, helt stille.

TEKST: **Guro Slåstad** | FOTO: **Haakon Korbi Kolstad**

Det er tirsdag ettermiddag, og gårsdagens tåke har lettet. Hanna Malene Lindberg kommer syklende mot oss på en rød sykkel med et skilt påmalt ordet «Ugress». Hun kommer rett fra Dragvoll, og er i gang med masterskrivingen igjen etter å ha vært med på å arrangere Ugress-festivalen. Vi møtes på Ladestien, og Hanna tar oss til en bratt sti som fører oss ned til en knaus som ligger ut mot fjorden. Dette er favorittstedet hennes.

En påske var Hanna på familiens feriehus på Karmøy og fisket. Hun bestemte seg for å begynne å fiske i Trondheim også, og letingen etter det perfekte stedet begynte. Da hun og en venn badet i Korsvika, oppdaget de knausen litt lenger borte. De bega seg ut på en strabasøs ferd langs steinene.

– Siden har dette vært et sted jeg kan dra for å fiske, bade og slappe av. Når jeg er her blir jeg påminnet at alt jeg vil ha i livet er tid, og at alt man konstant driver med ikke er så jævlig viktig, sier hun.

–Jeg er også veldig glad i havet. Det er veldig beroligende. Alt virker litt mindre farlig når man er her ute ved vannet.

Det hun sier forsterkes av lyden av bølgene som slår mot steinene.

VANSKELIG Å TRØSTE.

Hanna er engasjert. Ei jente med mange følelser.

– Jeg blir veldig glad og synes nye opplevelser er dritgøy! Men så kan det gå andre veien også, og av og til tenker jeg at jeg ikke kan noenting, og da lurar jeg på hvorfor jeg gidder. Selv om jeg ser overdrivelsen i mine egne tanker, så klarer jeg ikke helt å slippe det, sier hun, og legger til:

– Jeg er en vanskelig person å trøste, for uansett hva du sier, så har jeg tenkt på det før. Det beste er å gå seg en tur. Dra hit, da går det bedre.

GI MER FAEN.

En gang foreldrene hennes var på et foredrag med Thomas Hylland Eriksen, ble Eriksen spurt om å snakke saktere. Han svarte: «kan ikke du tenke fortere!» Hanna har den samme holdningen til verden.

– Kan ikke alle bare være med! Dette er tempoet vi skal ha, sier hun, mens hun knipser oppspilt.

– Så kan vi alle sammen løpe litt for fort og kræsje en gang eller to.

Likevel er en av Hannas yndlingsdiktsamlinger *Superlangsom* av Kristian Bergquist.

– Et av diktene handler om å gi faen. Man burde virkelig gi mer faen, men jeg synes det er veldig vanskelig. Det verste rådet jeg får er «gjør så godt du kan». Skal man gjøre så godt man kan på alt sliter man seg ut. Av og til må man velge. ►

LYST TIL Å GJØRE ALT.

Hanna vokste opp på Røa i Oslo. Da hun var ferdig på videregående gikk hun ett år på Romerike Folkehøgskole for å sjekke ut om kostymedesign var noe for henne. Det var det ikke. Hun ville ha mer teori.

– Jeg flyttet til Trondheim for å studere arkitektur. Ironien er slående, for det er jo ikke så mye teori på arkitekturstudiet.

Hun forteller at foreldrene hennes er arkitekter, men også de har mange ulike interesser og har studert mye forskjellig. Det samme gjelder Hannas storesøster. Litteraturvitenskap var et av de få fagene ingen i familien hadde studert.

– Jeg liker teori og jeg liker å lese. Jeg tok en pause fra arkitektstudiet og begynte på lektor i nordisk, men tok noen fordypningsemner i litteratur på siden.

Hun fant ut at når hun først skulle slutte på arkitektur for å gjøre det hun virkelig ville, kunne hun like godt bli litteraturviter.

– Men jeg søkte også på FysMat etter førsteåret på arkitektur og vurderte å bli astrofysiker, sier hun ivrig.

– Jeg har fortsatt litt angst for at jeg kanskje skulle ha blitt lege. Jeg har lyst til å gjøre alt.

SE VERDEN PÅ NYE MÅTER.

Det fine med litteraturen for Hanna er at den kan kobles opp mot andre andre interesser.

– Litteraturen er et blick på virkeligheten. Den gir deg verktøy til å håndtere verden på, selv om den er subjektiv. Det er viktig å anerkjenne at synet vårt på verden farges av den vi er, men det betyr likevel ikke at synet vårt er irrelevant. Litteraturen får oss til å se verden på nye måter.

Hun minnes da faren hennes leste Dag Solstad og Jon Michelets bøker om VM i fotball, og lo høyt selv om han ikke likte fotball.

– Det var det første møtet mitt med forholdet mellom litteratur og virkelighet. Da forsto jeg ikke hvordan han kunne synes det var morsomt. Nå har jeg skjönt at i litteraturen kan man behandle et tema på ulike måter. Det gjør at du kan lese om noe du ikke interesserer deg for, men likevel bli engasjert.

«DET ÅRNE SÆ».

Etter at Hanna flyttet til Trondheim har hun engasjert seg i mye ved siden av studiene. ISFiT var hennes første møte med studentfrivilligheten. Da hun gikk arkitektur relanserte hun arkitekturtidsskriftet *A*, og søkte seg inn i Under Dusken for å lære om journalistikk. Så ble hun med i Bokbaren på Radio Revolt, og Studenteramfundets Interne Teater. Våren 2015 bestemte hun og en gjeng andre kulturinteresserte studenter seg for å lage festival. De stiftet Litterært Kollektiv og arrangerte Ugress for første

HANNA MALENE
LINDBERG

Født:

16. oktober 1991

Fra:

Oslo

Studerer:

Allmenn litteraturvitenskap

Medlem av:

Litterært Kollektiv, en frivillig organisasjon som fremmer litteratur og kultur i Trondheim

gang i september samme år.
Hvorfor litteraturformidling?

– Det jeg likte ved å studere arkitektur var at man hele tiden brukte byen. Det savnet jeg da jeg begynte på Dragvoll. Ved å koble sammen forskjellige aktører blir man mer bevisst på hva som skjer på de ulike kulturarenaene i byen.

Hanna synes det er fint å kunne bidra til å gjøre noe for litteraturmiljøet i Trondheim.

– Mange av mulighetene jeg har fått i Trondheim har jeg fått på grunn av Litterært Kollektiv og Ugress. I Trondheim er det mange med mye goodwill, og holdningen «det årne sæ».

Har du tips til andre engasjerte studenter som vil starte en frivillig organisasjon?

– Folk tar deg seriøst hvis du framstiller deg selv seriøst. Det meste går faktisk bra. Jeg tror også at det er litt sunt at det ikke går bra. Det er det jeg burde ha lært meg først i livet. Rådet er å ha tro på at det ordner seg, så pleier det å ordne seg. Og gi litt faen.

SOLNEDGANG OG MAKRELL.

Sola står lavere på himmelen, og det blir kjøligere. Vi snakker om forholdet hennes til fisking i solnedgangen. Hun ergrer seg over at hun gikk glipp av makrellsesongen i år, og forteller om hvor mye fisk hun får på Karmøy. Rottene fra Vestlandet betyr mye, og familiens feriehus på Karmøy er favorittferiestedet.

Er du tålmodig nok til å fiske utenfor sesongen, når du ikke får napp så ofte?

– Vet du hva, jeg er faktisk det! Det virker kanskje som om jeg har maur i rumpa, men jeg liker å sitte stille og fiske eller lese. Jeg liker å gjøre ting, men jeg liker også å sitte helt stille. Det er derfor jeg liker meg på dette stedet.

Har du noen drømmer for framtida?

– At folk skal fortsette å bry seg, også når man slutter å være student. At man aldri helt skal komme fram. At jeg alltid har lyst til å lære noe nytt. Det er de to ytterpunktene i livet mitt: det er den delen som vil gjøre alt og studere alt, og så er det den andre delen av meg som ikke har lyst til noen ting, som får meg til å tenke at ikke jeg får til noen ting. Begge deler er litt slitsomt, men den første er morsommere enn den andre.

Sola går snart ned. Hanna tar sykkelen og suser videre. **UD**

Journalist Guro Slåstad har deltatt i arbeidet med festivalen Ugress. Hanna Malene Lindberg har tidligere vært journalist i Under Dusken.

En Dagligdags Affære

En uautorisert erotisk fantasi om biologen Dag O. Hessen.

TEKST: Maria Bonnevie-Svendsen Furuheim
ILLUSTRASJON: Benjamin Drews

Det var en sen oktoberkveld. Det første gule høstløvet lå strødd utover landeveien i en entropi så utspekulert at kaos gikk over i orden. Den kalde høstvinden bet meg i nakken som en emosjonelt dysfunksjonell, men samtidig pasjonsfylt elsker. Gull dryppet fra lyktestolpene og landet som verdiløst sølevann. Dråpe for dråpe falt det forbi meg som Daniels drømmetydning. Fra gull til leire på et øyeblikk.

Jeg betrakter døden rundt meg med en stille ennui og filosofere over livets forgjengelighet når jeg hører det. Raske skritt i tussmørket. Jeg griper i jakkelommen etter kniven jeg betalte litt for mye for, hos en litt for smilende eldre kvinne på et loppemarked i nærområdet, og trekker meg inn i skyggene som et barn av natten.

Noen øyeblikk senere får jeg øye på en slank figur som kommer joggende mot meg. Figuren vokser før personen stopper for en pust i bakken rett foran gjemmestedet mitt. Litt som om den instinktivt merker at jeg er der. Når lyset fra lyktestolpen faller på det firskårne ansiktet med de dype øynene slipper jeg ut et gisp. Det er Dag Hessen – biologen bak utgivelser som *C. Karbon – en uautorisert biografi* og kanskje for en lekmann best kjent fra tv-programmet *Big Bang* fra NRKs beste sendetid.

Med munnen åpen i ærefrykt betrakter jeg denne vidgjetne mannen. Som ved et hemmelig signal sier han «du kan komme ut nå». Jeg beveger meg sakte ut fra mitt skjulested, dels av beskjedenhet og dels lammet av mitt brennende begjær.

«Ser du den der,» sier han og peker på noe i jordekanten som jeg ikke kan se. Jeg tar tre skritt framover og myser med løftet hånd. «Det er elglort. Ganske fersk. Med mitt trente øye kan jeg fortelle deg akkurat hvor lenge det er siden elgen sto her. Og akkurat hva den spiste». Jeg kjenner en anelse, kanskje bare et minne, av en berøring stryke meg nedover korsryggen og det stikker deilig i livmoren. Vi bøyer knærne unisont for å ta en nærmere titt på dette skogens vidunder. Mens han lener seg framover for å peke ut elgetarmens uovertrufne overlegenhet sammenlignet med menneskets i nedbrytningen av cellulose, skjønner jeg at mitt hjertes lengsel endelig har blitt stilnet. Jeg strekker hånden ut mot ham. Som ved en sjette sans strekkes hans hånd ut mot min. Sammen fordriver våre varme kroppor dampen ut fra løvet og opp mot himmelen.

Fra søppelkasse til matfat

Klokka har bikket 22.00. Det er mørkt, med unntak av gatelys. Gradestokken viser ni kjølige. Fra kontaineren bak Rema 1000 på Tiller høres høylytte rop av glede.

TEKST: Jenny Westrum-Rein | FOTO: Sannah Lilly Lomsdalen Løvhaug

Ivrige hender tar gledelig imot eskene og posene søppeldykkeren Randi Gustad graver fram. Gustad befinner seg midt inne i kontaineren, omgitt av søppelsekker og most frukt. Det lukter stramt av søppel, og hun må gå varsomt for ikke å trække oppi de overmodne jordbærene som flyter rundt beina hennes. Gustad lener seg over en fullstappet søppel-sekk. Nok et gledesrop.

– Se her! Masse bananer!

BEST FØR, SPISELIG LENGE.

Utenfor kontaineren samler meddykkere Kristin Molund, Ask Morris Rasmussen og Tara Griegel fangsten i en haug. De bytter seg imellom på å holde luka til containeren, lyse inn med lommelykter, og organisere det som allerede har blitt hentet ut. Molund lener seg inn i kontaineren. I lyset fra lomme-lykta på mobilen sin ser hun nok et bytte.

– Randi! Se der, under rømmen. Mozzarella!

Gustad leter seg fram til mozzarellaen og gir den videre. Den viser seg å ha gått ut på dato for kun én

dag siden. Godt innpakket i plast er den fortsatt fullt brukbar. Molund kan si seg godt fornøyd.

– Juhu! Mozzarella på pizza!

INSPIRERT.

Både Griegel, Molund og Gustad har vært ute på dumpster diving flere ganger før.

– Da jeg bodde i Tromsø hadde jeg noen kompiser som «dumpstra» en del, og var veldig inne i det. De hadde et helt latterlig lavt matbudsjett, fordi de fant så mye i søpla. De dumpstra så godt som alt av mat, forteller Molund. Hun ble også bitt av basillen, og har sett innsiden av flere av Tromsøs konteinere.

– Man kan si at de ble en inspirasjon for meg. Dette er jo bra mat som bare blir kastet. I tillegg er det gratis. Alt som er gratis er supert når man er student.

KASTES FOR MYE.

Gustad klatrer ut av konteiner, og beundrer den foreløpige fangsten. Bananer, plommer, poteter, camembert og koteletter. Det meste har gått ut på

dato for én dag siden, og ligger pakket inn i plast. Det som er most eller gammelt kastes tilbake i konteiner. Bananene skal bli til banankaker og smoothie, og plommene skal bli syltetøy.

– Vi kaster alt for mye mat. Sist gang jeg var ute fant vi rundt 20 pakker med halvsteekte rundstykker. Tenk så mye det hadde kostet om vi skulle kjøpt det, sier Griegel.

For henne handler det også om det sosiale.

– Det er gøy, da. Jeg blir skikkelig gira når jeg endelig finner noe. Det er et adrenalin-kick.

NOEN GANGER TREFFER MAN.

Maten samles sammen og fordeles i plastposer og esker. Vi vandrer videre, på leting etter nye konteinere.

– Se, der er det en! Den er til og med åpen, roper Gustad.

Konteineren viser seg å være tom. Det er en del av spillet.

– Noen ganger treffer vi, og noen ganger bommer vi. Det er sånn det er, forklarer hun.

Ingen av dem er særlig redde for å bli tatt på fersk gjerning av butikkansatte. Foreløpig har det ikke skjedd.

– Hva er det verste som kan skje? Sannsynligvis sier de bare at vi ikke burde gjøre det, og ber oss om å gå, sier Molund.

Ifølge henne er det utelukkende fornuftig å ta med seg mat som ville gått til spille. Jentene kan fortelle om både pastiller, godteri og brødvarer som det tilsynelatende ikke var noe galt med, men som allikevel har blitt kastet.

– Mitt beste funn var en hel eske med nutrilett-barer. De var helt fine og smakte som vanlig, men hadde sikkert gått ut på dato, forteller Molund.

Gustad forteller om en venninne som dumpstret utenfor Kitch'n, og fant blant annet kjøkkenskåler og annet utstyr.

– Ei vi bor med fant en 156-pakning med Snickers en gang. De hadde ikke gått ut på dato, men det var noen som hadde funnet en plastbit i én sjokolade, så de tilbakekalte alle, sier hun.

FORSTÅR PROBLEMET.

Tor Osvald Lund, daglig leder hos Rema 1000 Heimdal, kan godt forstå at det er fokus på kasting av mat.

– Hos oss har vi ikke åpne konteinere, men kompilatorer som søpla kastes i. De bør man ikke begynne å klatre inn i, så vi har ikke hatt noen store utfordringer med dette, sier han.

– Det som er den egentlige utfordringen er hvor mye mat som kastes. Vi har, som alle andre butikker, varer som vi er nødt til å kaste. Det er i den enden problemet ligger. Da burde vi heller se på reglementet rundt holdbarhetstid.

Lund forteller at Norge, som medlem av EØS, må følge EUs regler for holdbarhet på mat.

– I Rema-konsernet pleier vi å prise ned varer når

de går mot holdbarhetsdatoen. Dette er jo ikke noe vi ønsker, men det er bedre enn å kaste maten. Det innebærer svinn for oss, men gjør slik at vi må kaste mindre mat.

Lund trekker fram varer som poteter og egg, som har en holdbarhetsperiode på to til tre uker. Han har forståelse for at folk ønsker å redde mat som fortsatt anses som brukbar.

– Vi har ikke hatt noen store problemer med «dumpster divers» her på Heimdal. Det kan selvsagt skape problemer for dem som driver med det, men jeg har ingen problemer med å forstå fokuset, sier Lund.

Er søppeldykkerne et problem for butikkene?

– Ja, det er et problem. Det er et problem at vi kaster såpass mye mat.

IKKE SOSIALT AKSEPTERT.

– Dette er det mest talentløse jeg har sett.

Molund og Rasmussen har nettopp heftet en hengelas av en konteiner, og ser nå ivrig inn etter ny fangst. Den viser seg å være tom, til alles store skuffelse. Mandag er mest sannsynlig ikke den beste dagen å dumpstre på, konkluderer Molund.

– Jeg føler at det er litt lite sosialt akseptert å drive med dumpstring, sier hun.

– Først og fremst fordi det er ulovlig, men også fordi maten vi henter opp blir sett på som søppel. I tillegg hjelper det ikke at vi går rundt i mørket, ikledd gamle klær.

Hun ler og peker på sitt eget antrekk, spesielt plukket for å kunne vandre rundt i moste jordbær.

Vi tusler tilbake med fire poser fulle av mat. Ikke den beste fangsten, etter de andres mening. Noe skal bli middag, og noe skal bli syltetøy. Alt samlet fra Trondheims største matfat: søpla. **UD**

GRØNN GLEDE: Blant fangsten finner Tara Griegel både salat og gulrøtter.

GLAD GJENG: Kveldens fangst er langt ifra den beste de har sett, men søppeldykkerne kan si seg fornøyd. fv. Tara Griegel, Ask Morris Rasmussen, Randi Gustad og Kristin Molund

FIN FANGST: Randi og Kristin smiler fra øre til øre over nok en vellykket kveld.

Hipp, hipp, homo!

– Mer synlig høyreekstremisme har gitt oss støtte, sier Pride-sjef Ohlgren.

TEKST: Ola Haugstad | FOTO: Gunnar Dresler, Hilde Hefte Haug

Årets Pride-parade var rekordstor. 8000 møtte opp, målt opp mot 3500 i fjor og 2000 året før. Pride-general Sverre Ohlgren sier de har vært mer synlige enn tidligere år, og at de har fått drahjelp fra Fri – Foreningen for kjønns- og seksualitetsmangfolds kampanje #gåformeg. Gjennom kampanjen kunne man melde seg på toget og gå for en som av ulike grunner ikke kunne å gå selv.

– Vi har det stort sett bra her, men det er fortsatt veldig mange som ikke tør å være åpne på jobb eller hjemme, sier Ohlgren.

Årets parade har dessuten fått en mer tvilsom type drahjelp fra høyreekstreme, mener Ohlgren. I sommer demonstrerte nynazistene i Den nordiske motstandsbevegelsen under parolen om å «knuse homolobbyen».

TRONDHEIM PRIDE

- ♥ Årlig festival som fokuserer på mangfold og LHBT-miljøet.
- ♥ Arrangert under nåværende navn siden 2012, da de erstatta Homuka og Skakk-festivalen.
- ♥ Arrangeres av Fri Midt-Norge og Skeiv Ungdom Trøndelag.

Kilde: Trondheim Prides facebook-side

FARGERIKT MANGFOLD. Det er lett å ty til klisjeer når man skal beskrive en dag som denne, men mangfold er stikkordet. Her var som sedvanlig regnbueflagg, folk i full drag-mundur og så videre. Selvsagt stilte grupper som Skeiv Ungdom, Fri og Amnesty, men det var også mangfold i tilslutta organisasjoner.

Linjeforeninger og representanter fra Den norske kirke og Metodistkirken var til stede. Miljøpartiet de grønne trakk i smilebåndene med parolen «Ja til bifilt sentrum». Den maoistiske gruppa Tjen Folket stilte med hammer og sigd og parolen «Stonewall viser vei – det er rett å gjøre opprør», med referanse til de voldelige opptøyene mot politiet i New York på tampen av 60-tallet som markerer starten på Pride-

VI LAR OSS IKKE KNEBLE: Rettigheter kan man ikke ta for gitt, mener Ohlgren.

feiringa. Det var ingen molotov-cocktails å spore denne septemberdagen. Tvert imot fikk politibetjentene som stilte i paraden applaus av tilskuerne.

LITT FEST, LITT POLITIKK. Paraden gikk fra Krigsseilerplassen like ved Raddison Blue Hotell til Torget, hvor det var duka for appeller og underholdning. Idet togets baktropp begynte å fylle opp plassen, kunne man skimte flaggene til Åpne Høyre og Fremskrittspartiets ungdom. De forlot stedet før Under Duskens utsendte journalist rakk å stille et eneste kritisk spørsmål om Solveig Hornes periode som likestillingsminister.

På Torget var det rigga til med scene, samt boder for ideelle organisasjoner. Sexbutikken var ikke bare

interessert i å profitte på en gledens dag som denne – her ble det også delt ut gratis vann.

Etter at Strindens Promenade Orchester hadde spilt opp til dans, var det duka for appeller.

– Vi lar oss ikke kneble, erklærte Ohlgren fra scenen, til stormende applaus.

Leder Ingvild Endestad i Fri la vekt på internasjonal homokamp, i lys av Donald Trumps presidentskap og den grusomme handlinga av homofile i Tsjetsjenia, til stor jubel. Jubelen stilnet betraktelig da representanten fra fagforbundet Delta entra scenen med et noe traustere hovedpoeng: Viktigheten av mangfold i morgendagens arbeidsliv. Stemninga tok seg opp igjen da Skeiv Ungdom fikk mikrofonen. At staten nå anerkjenner mer enn to kjønn, var kravet derfra.

EN PARADE FOR ALLE. Pride er fortsatt viktig, sier Ohlgren, ikke bare for kampene som gjenstår her til lands, men også som en sympatimarkering med organisasjoner i andre land uten like mange rettigheter som i Norge. Selv disse rettighetene er det viktig å fortsette å kjempe for.

– En rettighet kan vi ikke ta for gitt, sier Ohlgren. Ohlgren gjør det klart at Pride er for alle, uansett kjønnsidentitet eller legning.

– Alle er velkommen og har en plass her, sier han. **UD**

Kjenner seg ikke igjen i Pride

Er Pride-paraden i virkeligheten så inkluderende som den gir uttrykk for? Det mener ikke lektorstudent Knut Røe, som i år deltok i paraden for første, og siste, gang.

TEKST: Maria Bonnevie-Svendsen Furuheim | FOTO: Jonas Halse Rygh

Lørdag 16. september gikk Pride-paraden av stabelen med rekordhøy deltagelse. En av dem som deltok var Knut Røe (21).

– Jeg hadde egentlig ikke lyst til å gå, men fant ut at jeg måtte gjøre det fordi man kan jo ikke ha en mening om noe man selv ikke har opplevd. Jeg har aldri vært en stor fan av Pride, sier Røe.

Han mener at det enormt store fokuset på utkleddning, farger og dans skaper et galt bilde av homofile som gruppe. I tillegg ekskluderer det homofile som ikke klarer å identifisere seg med bildet som blir skapt av dem hver Pride-parade, og som ikke ønsker å bli assosiert med denne utageringen.

– Det hjelper ikke på homosaken lenger at det springer mannfolk i tanga og transer rundt omkring og skal «representere» en så stor gruppe. Jeg kan forstå at det gjorde det før, da det var uvelig å være homo og et stort stigma var knyttet til det.

FOR STORT FOKUS PÅ DET EKSTREME.

Ifølge Røe skaper det også et større skille mellom «oss» og «dem» enn det trenger å være.

– Før var det nødvendig å reagere på homohatet ved å dra det helt i den andre retningen og være ganske flamboyant. Nå som det hatet og stigmaet har blitt så minimalt, fungerer Pride heller mot sin hensikt.

Han mener også media har en del av skylda for at fokuset blir så polarisert.

– Pressen fokuserer på ekstremitetene fordi det er kjedelig å se på vanlige mennesker som går oppover gata. Da er det mye morsommere å se på de som er litt mer «fargerike». Poenget med å vise frem mangfoldet av skjeve mennesker blir borte, når det bare er om å gjøre å vise frem snåle folk. Folk står i gatene og tar bilder, og sier «se på de homsene, de er så søte».

Røe understreker at homokampen ikke er fullstendig vunnet i Norge, men mener det største fokuset i kampen for homofiles rettigheter i dag heller burde rette seg vekk fra Norge. I flere land, som Uganda og Tsjetsjenia, lever homofile under ulidelige forhold.

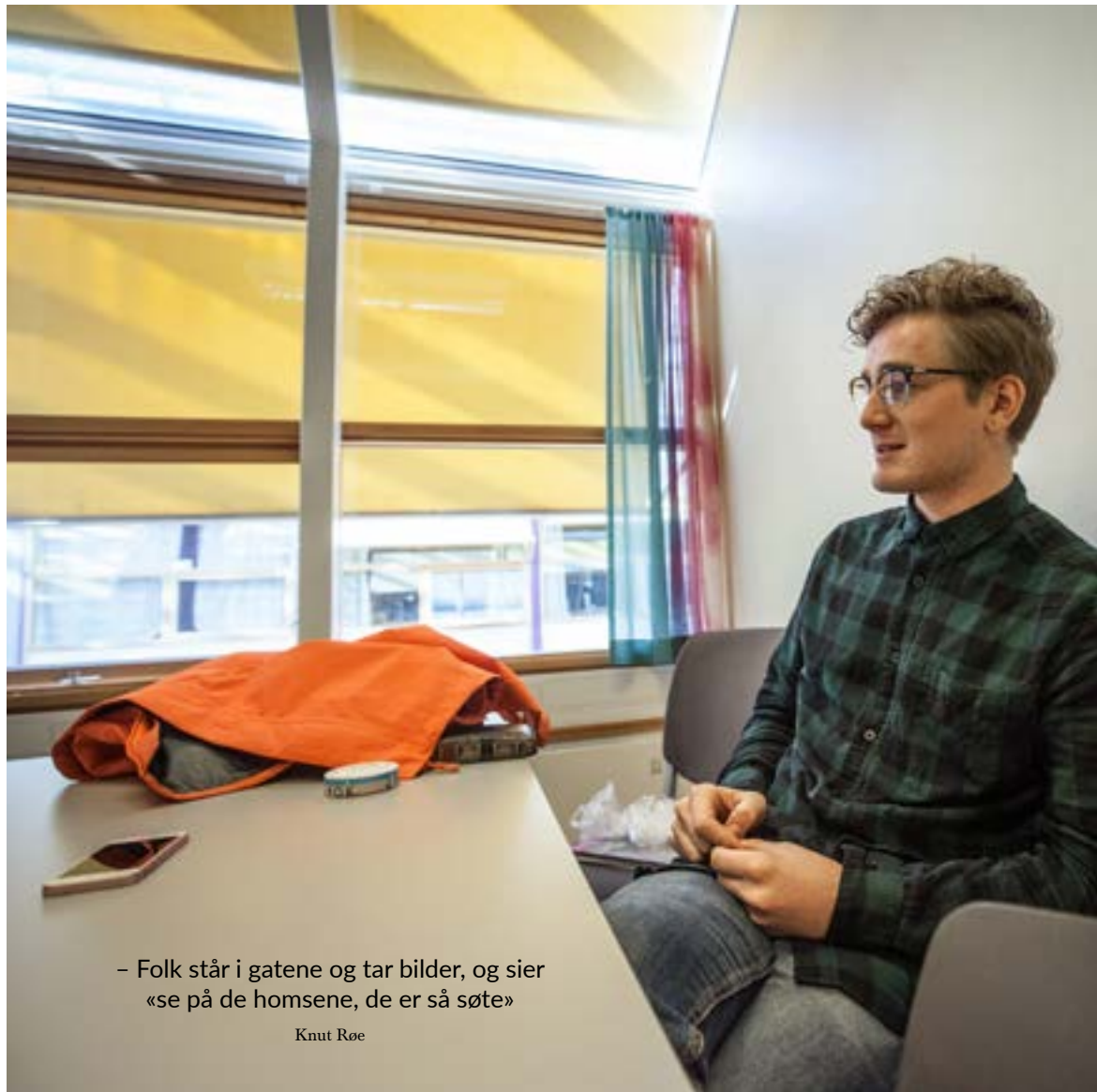
– Det finnes andre land hvor homokampen ikke har kommet så langt. Det hjelper ikke de som blir torturert i tsjetsjenske fangeleirer at det springer en dragqueen opp Munkegata.

– **VANSKELIGERE FOR UNGDOM Å KOMME UT.** Røe er selv homofil. Han kom ut for klassekameratene under konfirmasjonsundervisningen på ungdomsskolen, og raskt visste hele bygda det. Legningen hans har likevel aldri vært noe han har ofret noe særlig tankekraft på.

– Legninga mi er ikke så viktig. Den har ingenting med den jeg er å gjøre. Jeg liker politikk, jeg liker å gå på ski, og jeg er glad i bikkja mi. Det er den jeg er.

Hans egne erfaringer fra ungdomstiden er en av drivkraftene i hans engasjement mot måten Pride feires på i dag.

– Det er mange stakkars ungdommer i landet her som har vanskelig for å komme ut fordi de ser Pride. De føler ikke at det er en del av dem. At om de er homo, så er de i den kategorien. Det er jo noe som jeg selv følte på.

– Folk står i gatene og tar bilder, og sier «se på de homsene, de er så søte»

Knut Røe

MÅ BEGYNNE I SKOLEN. På spørsmål om hva han ville ha hatt i stedet for Pride, er han ikke helt sikker. Men han vet godt hvor han mener den viktigste kamparenaen ligger.

– Jeg sier kanskje dette som lektorstudent, men jeg mener at man må begynne i skolen. «Homo» er fremdeles det mest brukte skjellsordet i norske skolegårder, og vi kommer langt om «homo» slutter å være et skjellsord. Vi må starte å se på hva lærerne kan gjøre, og på hva skolens øvrige ansatte kan gjøre.

Røe spesifiserer at det ikke er en kamp som er over med et knips. Det er noe man må begynne med i rota.

– Vi må finne andre måter å kjempe denne kampen på. For sånn vi gjør det nå, kjemper vi en kamp som er vunnet.

MER ENN BARE TANGA. Sverre Ohlgren, leder for Trondheim Pride, mener at Røes utsagn kommenterer for snevert på det paraden er i dag.

– Det er en forsvinnende liten andel i paradene hvor folk stiller i tanga og andre kostymer. At media dessverre fokuserer på dette, har vi tatt opp med dem flere ganger, da vi har ment at de må fokusere mer på mangfoldet.

Ohlgren mener videre at paraden ikke bare er representert av mennesker i utagerende kostymer, men et mangfold.

– Ved å kun fokusere på denne lille andelen av paraden, vil man heller ikke se helheten i det vi står for. Dersom det eneste man biter seg merke i er en dragqueen, går man glipp av alle de 7999 andre personene som deltar i paraden. **UD**

MANGLER DU FORTSATT NOEN PENSUMBØKER?

Ca. 70% av bøkene som selges brukt på iBok.no er merket «som ny» eller «ubrukt»

iBok.no

Norges største markedsplass for kjøp og salg av brukte pensumbøker

FOTO: Hilde Hefte Haug

Samfundet ofrer skeive stemmer

Synes du glitter er gøy, men at Pride har litt for mange skruller? Samfundet lager Pride skreddersydd for heterofile cis-personer.

FRIDA SVEEN HEMPEL
Student

Samfundets feiring av Pride viser problemene vi har med å ta den skeive bevegelsen seriøst. Åpningen av det hele var et festmøte med den mest glisne forsamlingen jeg har sett siden jeg startet i Trondheim. At studenter ikke gidder å høre om Pride, skal man selvfølgelig ikke holde mot Samfundet, men gjennomføringen er deres ansvar. Enten har styret beslutningsvegring, eller ingenting de føler for å si om homosaken. På møtet kom tre talere med hver sin, helt ulike, sak og fikk tilsvarende like lite fokus. Hvorfor går Samfundet for å skvise sammen alle overskrifter de har lest om skeive på halvannen time, i stedet for å lage en debatt? Til sammenligning trengte ikke møtet om selvmord dele tid med overmedisinering i psykiatri og helsesøster på skolen. At Samfundet ikke tar skeive seriøst nok til å rette fokus mot ett problem av gangen, viser både dårlig forståelse og mangel på respekt.

Deretter skulle de vise at de ikke er redde for å «ta debatten». Til onsdagsdebatten om kjønn inviterte de Tonje Gjevjon, den store forsvaren av det kvinnelige kjønn, men imot inkludering av transkvinner. Å gjenoppplive foreldede holdninger som diskriminerte miljøer har slåss mot i årevis, er ikke særlig modig og øker ikke kvaliteten på en samfunnsdebatt. Samfundet ser ærlig talt ut til å være mer opptatt av clickbait enn å oppmuntre til debatt: De som roper høyest og skaper mest oppstyr bør få mer taletid, for «hvem er vi til å definere kompetanse»?

Debatter kan ikke alltid deles inn så enkelt som «for og imot». Samfundet påstår stolt at de tar inn meninger som er upopulære. Dessverre ser de ikke at de er med på å hemme debatten, ved å alltid rykke den tilbake til start. Det er ekstremt mye interessant å diskutere rundt kjønn, men vi må forbi diskusjonen om du er definert av fitte eller identitet. At de er villige til å ofre debatter for å være tabloide og unngå useriøse beskyldninger om sensur, er ikke å være en debattarena med stor takhøyde. Det er å

falle for retorikken til de grumsete delene av internett. Gjevjon har egen spalteplass i Dagbladet.

Når Pride vanligvis omtales i aviser, er det ofte enten en tannløs «feiring av kjærlighet» eller homofile som synes det er altfor mange drag queens til at de vil identifisere seg med paraden. Det vitner om dårlig solidaritet og forståelse av skeiv diskriminering. I stedet for å støtte Pride, bidrar Samfundet til dette bildet. Vi kommer aldri til å fjerne homo som skjellsord ved å vise at vi kan se jævlige streite ut også. Det blir ikke borte før vi faktisk slutter å se ned på folk som uttrykker kjønn eller seksualitet annerledes.

Pride er fortsatt en viktig politisk markering, og vi fortjener å bli tatt seriøst. Det er ikke et sted politikere som jobber mot skeives rettigheter skal få renvaske seg ved å veive med regnbueflagg. Det skal også være en påminnelse om at kampen er langt fra over. Det er en tid vi skal stå sammen, og gi plass til de som ellers er usynlige.

FOTO: Hilde Hefte Haug

Enhver grunn til å la være er en grunn til å delta

ÅSMUND FORBECH HOLST
Leder, FRI Midt-Norge

Glitterstøvet etter årets Pride-feiring har nettopp lagt seg, og vi har vendt tilbake til hverdagen. I år gikk Trondheim Pride av stabelen for 20. år på rad, og i løpet av den ni dager lange festivalen har vi feiret mangfoldet, skapt trygge og sosiale møteplasser, og hatt viktige debatter og diskusjoner. Dette vil vi også fortsette med de neste 20 årene. Hvorfor, lurer du kanskje på? La meg ta deg med på en liten reise tilbake i tid.

New York, sommeren 1969. På utestedet Stonewall Inn har det lokale miljøet sett seg lei av å bli trakassert av politiet, som aktivt aksjonerer mot utesteder som fungerer som tilholdssted for den lokale LHBT-befolkningen. Lørdag 28. juni er dagen de får nok: de tar til gatene og slår endelig tilbake. Opptøyene i gatene utenfor Stonewall Inn varte i flere dager, med tusenvis av engasjerte mennesker

marsjerende i demonstrasjon mot undertrykkelse, trakassering og hat – den første Pride-marsjen i New Yorks gater.

Siden da har Pride utviklet seg til å bli noe stort. Det har blitt en verdensomspennende feiring av mangfold og kjærlighet. Noen steder i verden har det blitt en arena for trygge, sosiale møteplasser; et forum for debatt og meningsutveksling; og en anledning for fest og moro. Andre steder er det fortsatt en viktig arena for kamp og aktivisme, hvor man sammen kjemper for rettigheten og friheten til å elske den man vil og være den man er. En rettighet ikke alle i verden har, og som vi i Norge lett kan ta for gitt. Noen steder samles man i tusentall for å gå i parader; andre steder blir man nektet, og man risikerer voldsutøvelse og fengsling om man trosser disse forbudene.

Vi vet godt at Norge er et av de landene der det er best å være skeiv, men vi har gjennom årets Pride-kampanje #gåformeg samlet inn hundrevis av historier fra alle de som ikke kan eller tør å gå i Prideparaden med oss. Disse historiene viser at vi fortsatt

har en lang vei å gå – også her i Norge. I løpet av det siste året har de av oss som er minoriteter sett mye hat, fra massakren på den skeive nattklubben i Orlando i fjor, til jakten på homofile i Tsjetsjenia og Indonesia. Også her hjemme har nynazister raslet med sablene og pekt ut homofile som sin hovedfiende. I en slik tid er den positive motvekten skrikende nødvendig. Vi har alle et ansvar for å si tydelig i fra hvilket samfunn vi ønsker oss i kampen mot hatefulle krefter. En viktig del av denne kampen, som alle kan være med på, er å gå i parade. I gatene, under regnbuen, deltar man først og fremst i en feiring av mangfoldet, og i en synliggjøring av de av oss som ikke alltid er så synlige.

Vi går i parade for alle de som ikke kan eller tør delta. Vi går for å vise at vi kjemper videre for et samfunn med plass til alle – og for å vise at Pride handler om å være stolt. At det handler om kjærlighet, og at det handler om en lang kamp for at man skal få leve som man vil.

Enhver grunn til å la være er en grunn til å delta. I dag, i morgen, og i de neste 20 årene fremover.

Vilt scenerom, tamt spel

Til trass for ein fengselsaktig scenografi klarar ikkje *Vildanden* å fengsle publikum.

TEKST: Birte Marie Molven Fjellro | FOTO: Bengt Wanselius

Haustens storproduksjon, *Vildanden* av Henrik Ibsen, hadde laurdag 23. september premiere på Trøndelag Teater. Sjølv om aktørane skryt av sylskarp presisjon, imponerer oppsetninga mest med antal daudpunkt.

Skodespelet manglar ei genuin drivkraft, og det tek lang tid før ein i det heile hentar essensen av handlinga. Det er frå byrjinga vanskeleg å etablere nokon som helst relasjon til karakterane. Likevel er det fleire enkeltprestasjonar som stundom utmerkar seg. Dessverre vert dei som oftast brotne av daudpunkt. Det er fleire scener som avsluttas med miming av ulik karakter. Tidvis fungerer det som humoristiske sekvensar, men for det meste ser det ut som ei tiendeklasseoppsetning med manglande rekvisittar. Oppsetninga treff likevel blink i utforminga av scenografien. Det er eit svært gjennomført scenerom som gjennom heile førestillinga vert brukt i alle endar. Første scene har eit slags fengselsaktig forheng som framkallar epileptiske tendensar hos sjåaren, likevel utviklar scenerommet seg utover i spelet til å bli særst estetisk. Den imponerande scenografien er dessverre ikkje nok til å halde på merksemda til publikum gjennom dei mange daudpunkta.

Som ei eineståande samfunnssatire full av overtydelege metaforar er *Vildanden* blant dei mest spelte stykka av Ibsen. Med tematikk som utroskap, ekteskapsbrot og intrigar, held *Vildanden* sin aktualitet, både på scena og i norskfaget, utan ståande applaus frå elevane si side. Heller ikkje denne oppsettinga vil nok freiste ungdomsskule- og vidaregåandeelevar til å dyrke ei vidare interesse for verken Ibsen eller teateret. Rollekarakteren Hedvig Ekdal, spela av Kathrine Thorborg Johansen, imponerar på

scena og etablerer nok den største sympatien blant sjåarane. Likevel speglar rolletolkninga meir ein åtte-åring enn nokon på 14, og det vert også naudsynt vanskelegare for nokon i denne aldersgruppa å identifisere seg med karakteren. Skodespelet når nok di- for i hovudsak eit eldre klientell, sjølv om vi alle kan kjenne sympati med eit barns kjærleik og naivitet.

Dersom du har ei interesse for Ibsen og teater vil du nok kome deg greit gjennom denne førestillinga.

For det er nettopp det ho er: heilt grei. Den har fine augneblink, med ein gjennomført regi og flotte enkeltprestasjonar. Eit barns unektelege kjærleik blir på nytt offer for ekteskaplege intrigar. Stykket byr på rørende augneblink, men klarar dessverre ikkje å halde på merksemda. Ein oppsiktsvekkjande slutt vert ikkje underbygga av ei overausande sympati for karakterane. Handlinga er trist, men det mest dramatiske var likevel då underteikna byrja å blø naseblod.

NOVELLEKONKURRANSE

Under Dusken inviterer alle studenter i Trondheim til en konkurranse i novelle-skriving.

Ta fram skrivesakene og din indre kreativitet: Under Dusken kjører i gang med novellekonkurranse! Tema for novellen er **BLIKK**: Dette må på et eller annet vis komme fram i teksten.

Makslengde på teksten er 12 000 tegn.

Vinnerbidraget vil bli publisert i nest siste utgave før jul og på Dusken.no. **Vinneren vil også motta et forfatterkit** komponert av oss i Dusken.

Litterært Kollektiv stiller som jury for konkurransen.

Alle bidrag må sendes inn **senest 8. november** for å kunne delta i konkurransen.

Bidrag sendes til **kulturredaktor@studentmediene.no**.

En tilføyelse i glemmeboka

Runa Fjellangers debutroman *På motorveiene* er ikke av det banebrytende slaget.

TEKST: Emma Johnsen Rødli | FOTO: Forlaget oktober

I *På motorveiene* følger vi Anna på biltur gjennom Europa, som barn på ferietur med foreldrene, og som voksen på roadtrip med kjæresten Ida. Det første man merker seg er at Fjellanger er gnien med punktumene. Dialog og referat ramses opp i sidelange setninger, og det kan til tider være vanskelig å følge med. Dette syntaktiske grepet tjener til å skape en slags rastløshet, men ikke en som reflekterer Annas reise gjennom Europa. Den skaper heller en rastløshet i leseren, og fører til at man skynder seg gjennom sidene.

Problemet med *På motorveiene* er ikke formen alene, men også innholdet: Det er interessant å betrakte Anna utelukkende fra de to kontekstene som blir presentert, men kryssklippingen mellom barndom og voksen alder tjener ellers liten funksjon. Sammenstillingen blir ikke et utfyllende bilde, men to parallelle fortellinger som tilfeldigvis omhandler Anna på tur gjennom Europa. Det eneste komplementære i disse to sammenknyttede historiene er hvordan Anna synes å være i en slags utviklingstilstand: Som barn begynner hun å tisse på seg om natten til foreldrenes fortvilelse og egen bekymring, som voksen reflekterer hun over forholdet til kjæresten.

Fjellanger er inne på noe interessant når Anna utforsker hvor de fysiske grensene går i forholdet til Ida. Ved flere anledninger skyver Anna grensen for hva som kan godtas av kjæresten: Hun holder Ida under vann og smekker henne på kinnet. Anna får mulighet til å tenke over sin egen rolle, men først når noe så banalt som sjalusi oppstår. En annen kvinne «bryter seg inn» i forholdet, og Anna begynner selvrefleksjonen.

Det kan se ut som om Fjellanger prøver seg på å gjengi en slags bevissthetsstrøm i *På motorveiene*, men innholdet i romanen kommer til kort. Her er det først og fremst lange detaljerte referater fra uinteressante samtaler mellom Ida og Anna, og skildringer av Annas opplevelser som barn på bilferie å finne, mens tankerekkene uteblir.

Alt i alt er *På motorveiene* en roman som starter med et driv, men som ender i ingenting.

Dersom du vil høre mer om På motorveiene og andre reisenarrativ, bør du sjekke ut Bokbarens sending fra 19. september, tilgjengelig på radiorevolt.no.

Jeg blir kvalm når dronningen spiser gelé

Naiv rojalistporno i britiske *Victoria and Abdul*.

TEKST: Stefan Kaliski | FOTO: Peter Mountain / Focus Features

Inderen Abdul (Ali Fazal) krysser sjøen for å overlevere en liten mynt til den britiske dronningen (Judi Dench). Vi befinner oss på slutten av 1800-tallet. India er en koloni, styrt med hard hånd av de britiske imperialistene, noe som ikke ser ut til å bry Abdul. Han kysser dronningen sko, og vinner hennes gunst. De blir venner, og kanskje den over 80 år gamle dronningmoren også vil at de skal bli noe mer. Det kommer derimot aldri tydelig fram.

Det hele blir til en naiv historie som sikkert vil slå godt an hos de mest ihuga rojalistene, men for oss andre blir det hele både urealistisk og lite engasjerende. Det at vår indiske venn underkaster seg dronningen, så å si uten å konfrontere henne med briteres oppførsel i hjemlandet, er helt usannsynlig.

Det er også vanskelig å forstå hva han får ut av å omgås med den aldrende kvinnen. Deres samtaler

om mango, spisskummen og koriander finner han tydeligvis ytterst interessante. Om det på slutten av 1800-tallet hadde eksistert moderne nerveklinikker, hadde denne nærmest åndssvake mannen uten tvil vært en av pasientene der.

Om historien i det hele tatt inneholder noe kritikk mot britene, så framføres denne av en nærmest latterlig karakter (Adeel Akhtar) - liten og tykk, ikledd silkegevanter i fjollete farger. At han i tillegg snakker overdrevent indiskengelsk, gjør mannen til Østens svar på Thorbjørn Jagland. Like lite autoritet har han også, og hans smått kritiske røst drukner i latteren fra kinopublikummet.

Det virker i alle fall som det var det som var meningen, men det er vanskelig å le. Selv vitsen om at Abdul ikke ser forskjell på sin burkakledde kone og svigermor, får ikke meg til å ramle av stolen. Jeg blir også kvalm når jeg ser Dronning Viktoria gaffe i seg kremkleddes kaker og dissende puddinger. Det å se inn i det slafsende gapet til denne åttiårig kvinnen vekker i alle fall avsky, men ellers er filmen merkelig følelsesløs. Selv ikke musikken som består av klassiske strykere, og som må ha blitt brukt i minst titusen andre filmer, er med på å skape noen emosjonelle reaksjoner hos meg.

Dette er og blir en humørløs og pompøs film for dem som forguder det britiske kongehuset. For oss andre er det bare god sovemedisin.

- Jeg kunne gått til sak mot media mange ganger

Etter mange viltre år har Rune Rudberg falt til ro.

TEKST: Stefan Kaliski | FOTO: Jonas Halse Rygh

Det er 30 år siden Rune debuterte som plateartist med låta «Ut mot havet», men det er kanskje ikke musikken hans som har fått mest omtale i media. Først ble han kjent som mannen som hadde ligget med over tusen damer, seinere ble et nakenbilde av ham på spredt rundt på internett. Ellers har det vært noen konkurser, litt GHB og 45 dager i fengsel, men plutselig ble det stille fra Rune.

- Jeg følte jeg var i ferd med å bli voksen, og da er det ikke alt som kler deg like godt. Derfor la jeg om livet.

«Nå har alle folk fått se'n»
Det var i 2007, da de famøse nakenbildene ble distribuert rundt på nett, at han bestemte seg for å legge om kursen.

- Det tok tre år før jeg skjønnte at jeg var kjendis, og da var det litt seint å begynne å oppføre seg som en. Jeg synes man skal være seg sjæl. Javel, så har jeg gått på en smell en gang iblant, men hvem har ikke gjort det. Forskjellen er jo at andre folk slipper å lese om det i avisa dagen etterpå.
- I VG ble Rudberg-bildet førstesideoppslag med stort fotografi og overskriften «Het sex med hemmelig kjæreste». Det ble et mediedrev uten like.
- Hvis det hadde vært noen andre enn meg, hadde media aldri slått opp saken med fullt navn og bilde. Personvern er noe jeg har vært fritatt for i alle år.
- Rune mener at media forsto at han ikke ville lage noen stor sak ut av skriveriene.
- Jeg kunne gått til sak mot media mange ganger, og vunnet. Men skaden hadde jo allerede skjedd. Det meste blir glemt, og noe henger ved. Det er det bare å leve med.
- Han har valgt å la være å dvele over gamle tabber, og taklet det heller på en annen måte. Samme år ga Rune ut låta «Nå har alle folk fått se'n», der han på selvironisk vis synger om nakenbildene.

Drakk Munkholm på Hotel Cæsar
Gjennom 40 år som artist har han skrevet tekster til over 100 låter, og spilt inn enda flere. Han har blant annet skrevet to låter om *Hotel Cæsar*. Den evigvarende såpeserien som har gått sin gang på TV 2 siden 1998, ble tidligere i år tatt av lufta.

- Jeg har ikke sett på *Hotel Cæsar* de siste årene, men jeg så den første sesongen, før jeg datt av lasset.

RUNE RUDBERG

Alder:
56 år

Aktuell med:
Å være Rune Rudberg.

Ditt råd til trondheimsstudenten?
La Rune Rudberg band få spille på Samfundet. Også må dere følge med på skolen og bli flinke. Jeg har knapt ni års skolegang selv, så jeg har ikke noe bedre råd å komme med.

Din beste kulturopplevelse?
Da jeg så Status Quo på sentrum scene. De spilte bare låter jeg kunne fra før. Dessuten lager jeg jo en del gode kultur-opplevelser selv, hehe.

Guilty pleasure?
Det vil jeg ikke svare på.

Kjendis du kunne du tenke deg å bo i kollektiv med?
Jeg vil bo med Henning Solberg, fordi han alltid er glad. Også lager han mye god mat, selv om alt kanskje ikke er like sunt, men det gjør ikke noe.

Man trenger ikke å se så mange episoder for å lage en låt. De karakterene jeg liker best er Storm og Svein Krogstad. Det å ha med noen rabagaster er med på å spritte opp serien.

Rune har også hatt en rolle i serien, men han har likevel ingen planer om å satse på en karriere som skuespiller.

- Jeg satt i baren og drakk Munkholm, mens jeg fortalte Svein om hva han ikke skal gjøre hvis man blir rockestjerne. Selv er jeg for lat til å pugge replikker. Jeg liker bedre å sitte hjemme og skrive låter.

Gamer med Petter Solberg
I hans mest kjente sang, «Ut mot havet», synger Rune om en pike som heter Maria. Hvem Maria er vet ikke Rune.

- Hehe, jeg vet egentlig ikke hva låta handler om en gang. Jeg har flere låter der jeg synger om Maria, så det er vel bare et navn som egner seg godt i en sangtekst
- Hva med «Playstation 2 – sånn kan det gå.» Er det en selvbibliografisk låt?*
- Ja, den handler om meg.
- I «Playstation 2» synger Rune om en mann som spiller *VRC* og *Gran Turismo*. Han har ikke vanlig håndkontroller, men pedaler og ratt, noe Rune også har hatt.
- Jeg fikk pedaler og ratt av Henning og Petter Solberg. Vi spilte hele tiden, fra klokka sju om morgen til langt utpå kvelden.
- Han forklarer at gamingen etter hvert ble en altoppslukende hobby. Telefonen gikk varm, for da Rune slo Petter, måtte han jo ringe å fortelle om sin nye rekord. Litt etterpå ringte Henning og fortalte at han hadde slått dem begge, og sånn gikk dagene.
- Til slutt hadde jeg tre TV-er, tre ratt, og tre sett med pedaler. Folk kom innom huset mitt hele tiden. Det er jo skilsmissegrunn, sier Rune og ler.
- Ble det skilsmisse da?*
- Vi ble skilt seinere, men ikke på grunn av det.

Vil ikke danse
Ryktet som sjekkekonge og skjortejeger henger fortsatt ved Rune Rudberg. Damer er noe han lei av å snakke om – det er gammelt nytt.

- I begynnelsen gjør man alt for å bli mest mulig kjent. Etterpå gjør man alt for å gjemme seg bort. Jeg har jo ikke gjemt meg bort bevisst, men jeg gjør ikke alt for å stikke meg fram heller.
- Rune sier at han styrer unna mye, og at han ikke blir å se i *Skal vi danse*, til tross for han hvert år blir spurt om å delta. Nå konsentrerer han seg mest om musikken og Shortcar-kjøring, der han vant NM i 2010.

Vil bare være Rune.
Det blir heller ikke så mange turer på byen som før. Etter å ha spilt for fulle folk i mange år blir man etter hvert litt lei av fyll, forteller Rune.

- Om jeg går på byen vil folk gjerne slå av en prat eller ta en selfie. Det er hyggelig det, men de fleste kjenner meg jo som «kjendis» Rune Rudberg. Jeg liker aller best å være den vanlige Rune – han som naboen sier hei til på butikken. **UD**

Er dette slutten på indievisa?

I takt med at indiemusikken har kommet opp av undergrunnen, har også begrepet endret seg.

TEKST: Vilde Øines Nybakken | ILLUSTRASJON: Renate Sørgård

Med et hav av undersjange favner indie-sjangeren bredt, og mange synes ofte det er lettere å bruke begrepet «indie» enn å sette fingeren på hva det faktisk innebærer. Begrepet knyttes ofte til identitet, både for artister og forbrukere. Er dette bare et innholdslost begrep som markerer avstand til mainstream-musikken, eller handler det om noe mer?

Store aktører svekker tilliten til begrepet

– Man kan ikke stole på indie-begrepet på samme måte som man gjorde før, sier Hendrik Storstein Spilker, førsteamanuensis ved Institutt for sosiologi og statsvitenskap.

Han tror «indie» som merkelapp på noe uoppdaget og interessant med kvalitet, er i ferd med å utvannes. Ifølge Spilker skjer dette på grunn av to forhold som har med den digitale utviklingen å gjøre.

– Det ene handler om at hvem som helst kan lage og distribuere musikk i dag. Flere starter egne indieselskaper, uavhengige plateselskaper som ofte bare er enkeltmannsforetak. Den digitale utviklingen har uten tvil gjort at det er mange flere av disse.

Det har gjort det vanskeligere enn før å orientere seg i indieverdenen. Det har alltid vært litt av greia, mener Spilker, men det har blitt vanskeligere nå fordi flere faller inn under indie-merkelappen. Spilker mener at vi motstridende nok samtidig ser en

konsentrasjon i musikkindustrien.

– Det er ikke noe nytt, men den har økt med digitaliseringen. Tidligere nasjonale markeder har blitt globale, og der vi for 20 år siden snakket om de seks store, snakker vi i dag om de tre store: Sony, Universal og Warner. Strategien deres har vært å gi ut ting under egne navn, men også å kjøpe opp indieselskaper.

Mye av det du tror er utgitt av indieselskaper i dag, er i virkeligheten gitt ut via underselskaper eid av de tre store.

– Et godt eksempel på dette er det norske selskapet Phonofile, som har fått mye skryt for å ha vært en slags paraply for norske indieutgivelser. De har vært norskeid, har fremmet mangfold, og har vært uavhengig av den internasjonale platebransjen inntil for en måned siden, da de ble kjøpt opp av Orchard, en stor såkalt «independent» distributør, som egentlig eies 100 prosent av Sony.

Dette mener Spilker er et godt eksempel på hvordan indiebegrepet vannes ut.

– Folk mister tiltro til det når de store aktørene står bak, men later som at musikken er utgitt av et indieselskap.

Hele sjangerbegrepet på vei ut?

Programleder for Urørt på P3, Eirik Høsoien Havelin, føler egentlig ikke at indiebegrepet dukker

opp så mye lenger. Han tror generelt at sjangerbegrepet er på vei å forsvinne, samtidig som måten folk søker på musikk har forandret seg.

– Folk har ikke behov for å definere det de liker som en spesifikk sjanger. Ser man for eksempel til Soundcloud, søker folk mer på ord som «chill» enn de tradisjonelle sjangerne. Det er lettere å søke opp et ord eller en stemning enn sjanger. Spotifylistene med «kaffemusikk» og så videre har nok fått mye mer makt, sier han.

Han kan ha rett i det: Den første spillelista som kommer opp når man søker på «indie» på Spotify er «Feel good indie rock», og «Indie chillout» følger ikke langt etter. Kanskje er man i dag mer opptatt av stemning enn sjanger? Mens det før var de spesielt interesserte som hørte på musikk konstant, og alle andre bare hørte på radio, søker nå massene på musikk hele tiden, mener Havelin.

– Det er et hav av musikk som er tilgjengelig konstant. For å skille seg ut må man eksperimentere mer, og jo mer man eksperimenterer, jo mer lei blir man kanskje av å definere det etter en sjanger. Ut mot publikum er det nok ikke like viktig som før. På

sjangerlista på Urørt sine nettsider finner man urban, rock, pop, elektronisk og annet. Indie ligger ikke under noen av dem. Dersom artister er definert som indie, så er det artistene selv som har definert seg som det, ifølge programlederen.

Trenger man egentlig indie, da?

– For min del er indie et påheng for at det skal ha en touch av nittitalls-sounden. Det er i hvert fall der det starta, med Oasis og så videre. Etter hvert har det kommet i nye bølger på 2000-tallet, og rundt 2010 med mye musikk, filmer og generell kultur.

Viktig uavhengighetskultur

Arne Slomann Jensen og Kristian Leonhardsen fra indieplateselskapet Riot Factory er enig i at det er lettere å si at noe er indie enn å definere hva det er.

– Helt klart. Som artist er det vanskelig å definere seg selv. Å si at en er indie er bra, selv om det er et begrep som folk ikke helt vet hva innebærer. Indien er en anerkjent sjanger som har fått mange fans.

Jensen og Leonhardsen mener at indien har vært viktig for musikken. Den har turt å eksperimentere og teste ut nye ting, noe som mainstreamen ikke nødvendigvis har turt.

– Indie har introdusert nye elementer i den musikken som har styrt det som er mainstream. De har turt å prøve. I indiekulturen er det mange som tør å være modig. Det fører til de største suksessene.

Det hadde for eksempel ikke vært Coldplay uten Radiohead. Nye artister følger i fotsporene til de forut, sier Jensen.

Indie har lenge vært den dominante musikalske subkulturen, mener de, og trekker også fram nittitallet som viktig for at indien kom fram fra undergrunnen.

– På nittitallet hadde indierocken og grungen en høy stjerne i mainstreammedia og befolkningen forøvrig. Det har gjort det lettere for alternativ musikk å komme etterpå.

De er likevel ikke redd for at indie skal slutte å utvikle seg eller bli mainstream eller forsvinne, og mener det er viktig for begrepet.

– Når musikk som er mainstream plukker opp grepene, må indiesjangeren utvikle seg videre. Noe kommer til å skje. Artister må gjerne utfordre alle forventninger. Det er så mange potensielt gode artister som safer og havner i den der suppa, sier Jensen og forteller at han er lei av singer/songwriter-jenter og -gutter med kassegitarer.

Riot Factory er grunnlagt på et utgangspunkt om å ikke leve av det de driver med, men å leve *for* det de driver med – noe de kaller selve kjernen i indiekulturen. Gjør det selv-prinsippet er viktig, og gutta er opptatt av å ta vare på indiebegrepet.

– Indiebegrepet stammer fra en uavhengighetskultur, og det er i vinden å gjøre ting selv. **UD**

Buttplug til frokost

Det regner både menn, kvinner og sexleketøy. Overeksponeres vi for sex i hverdagen?

KOMMENTAR

ANNE LOVISE FINNØY

Kulturredaktør

UKA velger å feire privilegiet vi som studenter i den vestlige verden innehar med en kveld dedikert til one night stands. Kvelden med navnet ONSdag blir nok et godt bidrag til klamydia-statistikken i Norge, men hva feires egentlig? Er det luksusen av å leve i et seksuelt frigjort land, eller blir det nok et tilskudd til et allerede overseksualisert samfunn?

Det er ingen tvil om at Norge og den vestlige verden har kommet langt siden krigen og det vi i dag hadde kalt et puritansk syn på hva som forekommer under dyna en fredagsnatt. Jesus tar ikke like stor plass i senga ved siden av oss lenger, ei heller driver den Hellige ånd oss til å la undertøyet forbli på. I et samfunn som tøyer lakenstrikken for hva som er sosialt akseptert lengre og lengre vil det alltid komme noen humper i veien.

Den seksuelle revolusjonen som skjøt fart på 50-tallet etter Kinsey-rapportene og utviklingen av prevensjonsmidler endret proposjonene på rammeverket for tilfeldige «møter» med andre mennesker. Den store, stygge konsekvensen, bedre kjent som barn, var ikke like mye en realitet av samkvem lenger, og man sto fritt til å ta et dybdykk i syndenes basseng før ekteskapet.

For ikke nok med at det er en kveld i høst dedikert til å være lett på bukseglidelåsen. Unge voksne blir pepret fra alle kanter om hvordan være best i senga, hvordan tilfredsstille partneren din, og hvilken sex-stilling du burde frekventere basert på stjernetegnet ditt. Det siste er ikke tull. Bare ta en titt på sider som Kk.no eller Cosmopolitan, og du vil aldri kunne se på frittataen din, og hva den kan gjøre, på samme måte igjen. Den kanskje ikke gode, men gamle «legg deg på ryggen og tenk på England» er ute av moten.

Fifty Shades, franchisen som aldri vil dø, slo et slag for pisen og gjorde et tappert forsøk på å normalisere bruken av et slikt instrument i de norske hjem. Pornografien misrepresenterer funksjonen av ringmuskelen, og anime romantiserer blekk-spruter. Kravet som blir stilt til deg mellom soverommets fire vegger har i aller høyeste grad blitt hevet flere hakk. Hva ditt behov

som deltaker av akten er, har blitt erstattet med hva din medeltaker forventer at du skal like, basert på artikler fra Cosmo og en eklektisk utgave av Kama Sutra. Konsekvensen er at fingre er blitt skumlere enn noen gang.

Dette er likevel ikke en preken om at tilfeldig sex, grelle sexleketøy, og torturredskaper ikke fortjener livets rett i studenter-Trondheim. Retten til seksuell selvrealisering og å kunne utforske sin egen seksualitet, med eller uten latex, har vi jobbet hardt for. Den seksuelle revolusjonen endret dynamikken mellom kjønnene, og likestilling var ikke lenger et speilbilde i ørkenen. Sex ble mer enn forplantning og flyttet fokuset fra plikt til nytelse. Like så viktig er at aksepten for homofil sex ble mye større.

Det vi må ha i tankene er at vi lever i en verden som allerede legger nok press på oss, både når det gjelder hvordan vi framstår fysisk og presterer mentalt. Hyrdestunden under dynetrekket fra Ikea burde ikke være nok en arena for å prestere, og eventuelt mislykkes. Det er lett å gå seg vill i hyllene på Erotikk1, men av og til kan det være greit å strippe tilbake lagene med fancy undertøy. Husk at du deler noe spesielt med et annet menneske (eller enda ett om du virkelig skårer). Det er ingen skam i å krydre med litt vanilje om du føler for det.

Om du dog velger å ta med en pisk i clutchen på ONSdag, eller kanskje en nihalede pisk om du vil slå på stortromma (se illustrasjon): husk å etablere et safe-ord.

Satyricon Deep Calleth Upon Deep

Seigt og dundrende. Satyricon leverer sterkt, men er det nytt?

TEKST: Åsmund Andreas Swensen Høeg | FOTO: Naplam Records

Satyricon er ute med sitt niende studio-album etter fire års pause, og fra dypet skal det virkelig kalles. Om det er revolusjonerende metall de leverer kan diskuteres, men her lukter det ondskap, mystikk og helvete lang vei. Albumet har et knallhardt og bestemt lydlandskap, med melodiske flytende riff, tordnende trommer, sammen med en bass og en vokal som denger takta gjennom låt etter låt. Åpninga med «Midnight Serpent» setter umiddelbart stemninga med hvinende riff som minner om mørke makter.

«**Black Wings and Withering Doom**» er en av de mest brutale låtene, og kanskje den jeg likte best. Syv minutter med dobbelbass, skiftende, raske og harde riff. Rungende herlig og melodisk spiller Satyricon frekvente temp-skifter der gitaren hyler og er nede i dunder takt igjen like fort. Her osrer det ondskap av den rette sorten.

Gutta gir seg igjen i kast med instrumenter og sang fra den klassiske verden. Operasang kan høres i bakgrunnen under både «Deep Calleth upon Deep» og «The Ghost of Rome». Dette legger et ekstra lag av mystikk over skiva. I låta «Dissonant» har de til og med trøkka til med saksofon på introen.

Jeg elsker hvordan duoen i *Deep Calleth Upon Deep* tør å roe ned låtene sine og likevel få fram det harde. Dette står i kontrast til andre norske svartmetallband, som etter min mening alt for ofte durer på fra første trommeslag til siste.

Totalt sett et stødig album med mange høydepunker. Er det så annerledes og nytt som de skal ha det til? Jeg syns ikke det, men jeg syns heller ikke det gjør så mye. Den nå-værende stilen til Satyricon holder. Jeg tror at med dette albumet kommer de fortsatt til å ha en høy stjerne hos fansen og forbli en av grunnpillarene i norsk svartmetall.

Linni Medium

Den eksistensielle og følelsesladde trilogien til Linni rundes av med godbiten *Medium*.

TEKST: Trym Kjøs | FOTO: Oslo Records AS/Svai

Hva skal man egentlig si om Linni? Den tidligere Yoguttene-generalen har hatt en helt suveren utvikling. Fra 2013 har Linni og resten av YG servert oss trap, fest, og et i bunn og grunn ganske tullete hiphop-univers. Seriositet og tankefullhet har tatt over, og Linni makter på enestående vis å formidle sine følelser. For det er det albumet er: En reise gjennom en følelses-ladet utmark. På mange måter kan man si at hele trilogien hans har vært en eneste lang følelsesmessig berg-og-dalbane, men *Medium* stikker seg kanskje fram som det mest ekte. På *Maksimum* kunne vi fortsatt ense galskapen og humoren fra Yoguttene-tiden langt bak der et sted. På *Medium* virker Yoguttene som en fjern fortid.

Plata er gjennomgående nedpå og lavmælt. Denne formen for hiphop er som skapt for Linni. Den nasale, og til tider Store P-aktige måten å rappe på, behersker han utvilsomt. Styrken til Linni finner vi likevel i det lyriske, noe han har bevist gjennom hele denne konseptuelle trilogien. Bergenseren greier å formidle sin livsverden på en måte jeg sjelden har hørt fra andre norske rappere. Tekst-universet hans er udiskutabelt dypt, og han makter å trykke på riktige knapper, og å vekke følelser og nysgjerrighet.

Der forrige skive, Maksimum, hadde seks forskjellige produsenter, har Medium tre. Kvam-kollektivet står for flesteparten av låtene, mens «Ravneblod» er produsert av Camo Beats og «Galileo» har Lings Laced bak spakene. Jeg lar meg imponere over måten Linni og de ulike produsentene har greid å lappe sammen denne trilogien på, der selvgransking og eksistens er gjennomgående røde tråder.

Plata avsluttes med låta «Adjø», selv om jeg absolutt ikke håper Linni tar farvel nå. Dette er på ingen måte medium. Dette er noe av det beste norsk hiphop noen gang har gitt oss.

Sandra Kolstad San Silva

Sandra Kolstad sitt nye album er alt man ønsker, og mere til.

TEKST: Even Stelne | FOTO: Promo/Testpress

Sandra Kolstad er, til tross for at hun har tre album å skilte med fra før av, litt som den nye jenta i klassen. Hun spennende, litt spesielle som ingen egentlig kjenner, men alle er enige om at er dritkul. Selv om hun har en god håndfull kritikerroste utgivelser under beltet, har navnet Sandra Kolstad aldri festet seg helt utenfor spesielt interesserte kretser. Med *San Silva* beviser Kolstad at det er all grunn til å dra fram superlativene og la seg begeistre.

Produksjonene har ett og et halvt bein trygt plantet i det moderne pop-landskapet, men er proppa med lekne detaljer som både overrasker og behager. Selv om vi i all hovedsak snakker om poplåter som umiddelbart fenger og inneholder mange velkjente elementer, har Kolstad sammen med medprodusent Yngve Sætre en evne til å sette egenarten i sentrum. Om det er quirky synther som smelter sammen med Sandras stemme i låta "Death by Water", eller den seige, hypnotiske trommebeaten i fantastiske "Dance On", er mantraet her egenart og lekenhet.

Åpningssporet «The Great Unknown» er nærmest en maktdemonstrasjon i nettopp denne catchy egenarten, som inspirerer til klønete dansing, og vokser for hver lytting. Andre høydepunkter er singlene "Hurricane" og "Mango Corner". På sistnevnte står Miss Tati for vokal, og det er ikke stort annet å si enn at det funker som F.

Det er dog ikke alle låtene som treffer like hardt som de overnevnte. Men hver låt oppleves som noe eget, har sine individuelle kvaliteter, og alle ti sporene smelter sømløst sammen til et bunnsolid album.

San Silva er en plate som burde finne sin vei inn i de tusen studenthybler og hjem. Finn fram det gode headsettet, schmell opp lyden ett hakk mer enn vanlig, og hør gjennom plata fra start til slutt. Det fortjener du, og det fortjener Sandra Kolstad.

Drittsekkens guide til publikumstraversering

Hvordan komme seg helt foran på konserter, når du glemte selvrespekten hjemme.

TEKST: Sander Engen | ILLUSTRASJON: Benjamin Drews

Silhuetten av UKA har begynt å vise seg i horisonten. Med en ganske underveldende lineup til et hundreårsjubileum å være, i tillegg til overprisede billetter, blir det ekstra viktig å gjøre det meste ut av de konsertene man tar seg råd til. Tingen er at den beste opplevelsen skjer rett foran scenen. Hvorfor nøye seg med edle dråper fra en lett tilgjengelig bar, når du kan slukke tørsten med svette-dråpene til vokalisten?

Hvordan man kommer seg frem dit er utfordringen. Mange tror at timevis med å stå i kø gir deg de mest ettertraktede skueplassene. De kan ikke ta mer feil. Det eneste det fører til er utmattethet, og man kommer til å ende bokstavelig talt ute av dansen. Så hvordan kommer du deg da helt foran med energien i behold?

Svaret er at du må være kreativ. Enda viktigere er at du må kaste både din egen selvrespekt og respekten for andre mennesker i søpla. Fyre opp livet i din indre narsissist. Overbevis deg selv om at psykisk normative mennesker ikke fortjener den plassen like mye som deg. Nå er ikke den norske konsertkulturen så mye å skryte av fra før, så dette bør ikke være et stort problem for de aller fleste.

Når du har fått til det, er tanken at du kan bruke denne guiden som en introduksjon og inspirasjon til videre utvikling av dine evner innenfor publikumstraversering, eller «sniking» som svakere mennesker kaller det. Jeg kommer til å gå gjennom fire grundig utprøvde metoder, som garantert kommer til å få deg lenger fram, dog med risiko for spisse albuer eller en øl tømt over hodet. Klipp metodene ut, legg lappene i lomma og prøv dem ut selv på konsertene under UKA.

«Den sjangerblinde mosheren»

Anbefalte konserter: Future, Emil Stabil og \$ushi x Kobe

Nødvendig utstyr: Singlet, langt hår og mye kalsium i dietten.

Moshpits tilhører som regel konserter med høyt energinivå. De midlertidige åpningene i folkemengden brukes vanligvis til å la energi og entusiasme få utløp, men er samtidig en gyllen mulighet til å komme seg 10-30 meter lenger frem. Dette kan veldig lett utnyttes. Med nok engasjement kan man få en moshpit til å åpnes i området foran deg, som om du var Moses og publikummet var rødehavet. Like før åpningen lukkes, sprinter du igjennom. Etter en tre-fire gjentakelser, er sjansen for å ha nådd målet stor.

Et lavere energinivå er ikke et hinder for å lage moshpits også på de andre konsertene. Prøv det ut på Astrid S for eksempel. Dette krever hakket mer engasjement og man må tåle noen stygge blikk, men det er fortsatt svært mulig å gjennomføre. Ikke la anstendigheten være et problem. Det eneste unntaket er på Knaus, da sannsynligheten for at moshpiten dytter deg ut av lokalet er større enn at den dytter deg foran. Effektiviteten til denne metoden øker eksponentielt med hvor mange man er.

Rangeringer:

Effektivitet 5/5

Forberedelser 1/5

Risiko 5/5

Energibruk 5/5

«Faux-Romani»

Anbefalte konserter: Alt i dødens dal

Nødvendig utstyr: Sjal, remapose og god retningssans.

Hvis du liker å leve langt forbi grensen av hva som er politisk korrekt, er denne metoden midt i blinken for deg. Fra mine observasjoner, er det én folkegruppe som er flinkere enn alle andre til å manøvrere seg gjennom en folkemengde: Romfolk som plukker pant for å tjene til livets opphold. Er det noe den vestlige verden er flinke til, er det å utnytte seg av vanskeligstilte folkegrupper for egen vinning. Ikke bare skal vi utnytte, vi skal imitere.

Få på deg sjalet, øv inn krokryggen og finn en litt sliten plastpose. Snik deg inn mellom benene til de foran deg, og plukk opp en tom ølboks i blant, for å vedlikeholde illusjonen. Så lenge du ikke viser ansiktet, vil folk ha sympati og la deg slippe fram. Beveg deg bevisst mot lyden av musikken, og du vil nå scenen til slutt. Ta av deg sjalet og nyt konserten. Ikke glem å donere gevinsten du plukket opp underveis til en faktisk panteplukker, for marginalt mindre minuspoeng på karmaen.

Rangeringer:

Effektivitet 3/5

Forberedelser 4/5

Risiko 4/5

Energibruk 3/5

«Jeg går Indøk»

Anbefalte konserter: Martin Garrix, Lorde og Astrid S

Nødvendig utstyr: Wingman, avslørende klær og kjønnshormoner.

Oppkalt etter Trondheims frekkeste sjekkereplikk, utnytter denne metoden seg av mengdene single, kåte studenter i UKA-publikummet. Her får du endelig nytte av evnene du har opparbeidet deg gjennom mange svette bodegakvelder. Det er absolutt vitalt å være minimum to personer når man skal prøve seg på dette her.

Uten diskriminering prøver du deg på første person av foretrukne kjønn du kan komme deg fram til. Få denne personen til å like deg godt nok til at din tilstedeværelse er velkommen. Samtidig speider partneren din etter nye byttedyr, foran dere. I det partneren din får øynene på en åpen sti til et nytt byttedyr prikker hen på skulderen din. Dere bykser fram og bytter roller. Etter en del gjentakelser, kan man komme seg helt fram til gjerdet.

Det fine med denne metoden er at man får seg noen pauser underveis, hvor man kan nyte musikken. Det må advares at hvis man prøver seg alene, kommer man ikke langt. Fristelsen for å bli stående med et mottakende byttedyr underveis tar fort overhånd, uten en partner til å hente deg ut av det.

Rangeringer:

Effektivitet 2/5

Forberedelser 3/5

Risiko 2/5

Energibruk 4/5

«Hirudo medicinalis»

Anbefalte konserter: ALLE

Nødvendig utstyr: Skarpt blikk, god spenst og anonymt utseende.

På norsk kjent som den europeiske blodiglen. Når alt annet feiler er det denne metoden som gjelder. Du stiller opp på konserten med hodet hevet høyt. Ikke for å se på scenen, men ut over publikum. Hvis det ikke er deg, så er det garantert noen andre som prøver å komme seg lenger fram. Se etter lenker av personer som beveger seg, og hekt deg på enden av toget i det muligheten byr seg. Følg toget til endestasjonen, og gjør deg klar til å hoppe på neste.

Etter en stund er du kanskje heldig nok til at noen andre har hektet seg på deg. Gratulerer, du har fått nye venner. Avslutt med å styre toget du nå har blitt konduktør på av sporet, og inn i front. Med nok folk blir det en enkel oppgave å bryte seg igjennom det siste stykket. Her kan dere være litt ekstra kreative og for eksempel danne en spydspiss for bedre penetrering. Kun fantasien setter grensene.

Rangeringer:

Effektivitet 3/5

Forberedelser 1/5

Risiko 2/5

Energibruk 1/5

Konsertanbefalinger til UKA

Musikkredaksjonen gir deg sine anbefalinger til konserter under UKA.

TEKST: Emilie Pedersen, Håvard Bjørkøy, Jakob Bechmann, Sigurd Torfinnson Rønningen, Anna Voje | FOTO: foto.samfundet.no

Emilies konsertguide for band med faktiske instrumenter

22. oktober huser både Pom Poko og Sløtface selveste Storsalen, hvor de smeller til med hver sin konsert. Pom Poko har utmerket seg det siste året med en elektrisk tilstedeværelse på scenen. Det poppa og punka lydbildet er sjukt fengende og forfriskende. Grappa har spilt på en rekke festivaler i sommer. Undertegnede fikk både svaiet og sunget med på Roskilde, og anbefaler alle å gjøre det samme i Storsalen.

Sløtface har nettopp sluppet debutalbum, og har med ny energi en strålende mulighet til å vise seg fram under UKA. Den sarkastiske og dagligdagse tematikken, pakket inn med eksplosive gladpunk-rytmer med tæl, er underholdene, og har massevis av moshpit-potensiale. Dette blir en konsertkveld for dem som ønsker en liten flukt fra hip hop- og elektronika-konserter. Ikke minst for de som vil få meg seg et rykende fett show.

Københavnsbaserte Masasolo spiller opp med pusete og groovie indierock. Med et sommerlig musikalsk uttrykk, som ofte sammenlignes med blant annet Tame Impala, kan det fort bli hett på Knaus 11. oktober. Bandet imponerte mang en anmelder med singelen «Really Thought She Loved Me». Dette er en strålende mulighet til å få en sniklytt på debutalbumet som slippes senere i høst, og ikke minst oppleve hva vår danske nabo har å by på.

– Emilie Pedersen

Sagtann-Håvards UKA-svisker

UKA-17 byr på variert og god norsk musikk. Det første du burde glede deg til er åpningsdagen hvor, Svani spiller på Knaus. Beinhard framtidsrettet klubb-musikk, med en hurtig voksende internasjonal anerkjennelse. Skulle gjerne betalt for å dra dit, men det er jo søren meg gratis. Her kan vi forvente basstunge og spretne remixer av dine RnB- og hip-hop-favoritter.

10. oktober er det verdt å ta turen til Storsalen, når Reggie Got Beats tar med seg S. Møller Storband og sørger for en ekstremt funky og eksklusiv kveld. Den rutinerte DJ-en er ikke fremmed for å lokke folk til dansegulvet, og den ekstra dimensjonen Samfundets eget storband tilfører blir innmari spennende. Samme dag kan du se danske Phlake i Klubben, noe som anbefales på det sterkeste.

Den uka spiller også Jonas V på Knaus, en swagfri og brennheit gateflamme fra Bergen. Jonas holder det ekte, ærlig og undergrunn. NMG-rapperen er rå, og langt fra overfladisk. Jeg anbefaler at du stiller deg i køen til Knaus tidlig for å sikre deg plass på UKAs feteste rapshow. PS: Snutfri sone.

– Håvard Bjørkøy

Stol på FEBER-Rønnern

Liker du ekstra harde beats og fordummende tekster om å være veldig rusa og dra veldig mange damer? Sjæl! Derfor skal jeg til Storsalen 17.10. når det danske hitmonsteret Emil Stabil og Bergens groveste drenger, Kobe Wan Kenobi og Onge Sushi Mane, byr opp til mosh. Ikke vær en streiting, bli med og syng hooks du ikke kan stå inne for hvis du kommer på Stortinget.

Husker du Lorde? Ikke de der med «Hard Rock Hallelujah», men hun der med «Royals»? Hvis ikke, hør deg opp. Den unge kiwien har snekra jams, og hun kommer til å rive i stykker Dødens Dal som hun gjorde Pavilion-scenen under årets Roskilde. Dans, grin og fortell eksen din at hen ikke er verdt en dritt. Det skader heller ikke at det er stjerneskuddet Khalid som varmer opp. Få med deg begge to den 19. oktober.

Cashmere Cat, mannen som forlot tradisjonell diskjukking for å forfølge elektropoppen han begynte med på kødd, har siden flytta til LA og snekra låter med Ariana Grande, Selena Gomez og Kanye West. Nå velsigner han oss på Nissebjerget med en konsert i Storsalen 20. oktober og det blir helt garantert dritstek. Se opp for remixen av kanskje verdens beste låt («Sommerflørt»).

– Sigurd Rønningen

Tre ting som blir fetere enn Martin Garrix

Jeg satt midt oppe i disse litt skuffende slippdager, og lengtet etter gode nyheter en mørk septembernatt. Plutselig stod det en engel foran meg og sa: Great News kommer til UKA! Det freshe bergensbandet kommer til å gi klubben heteslag med sin heftige California-inspirerte daze-pop den 17., 18. og 19. oktober. Billettene er inkludert i inngang, og dermed har du en enkel vei til dødsbra stemning på ett av Samfundets beste konsertområder.

Det blir dritgøy å dra på Futurekonserten, for å kunne ta en #maskoffchallenge mens Future spiller den live. Nei da (men jo det er mye av grunnen). Fra spøk til revolver - det blir fett å høre Futures eneste konsert i Norge. Rapperen har vokst seg stor på kort tid, og med hitene «Selfish», «You Da Baddest» og «Low Life» blir det megagod stemning. Og så i Dødens Dal, det beste stedet å være på konsert siden alltid. Det er fortsatt billetter igjen, så kjapp deg å kapre en.

Phlake startet i 2015, og stakk av med fem Danish Music Awards i november. Roskildefestivalen måtte for første gang stenge av begge broene inn til festivalområdet da de skulle spille. De turnerer i hele Europa og USA, og nå kommer de til oss. Den 10., 11. og 12. oktober kan du få med deg at duoene smører pop og R&B utover hele Klubben, og sannsynligvis gi deg en skikkelig bra konsertopplevelse. Jeg har hørt at de er gode live.

– Anna Voje

UKA 17

Slutt å syte over årets UKA-bookinger - sjekk det som skjer på Knaus

Mellom en hel haug med korkonserter, salsakurs og meditasjoner, finnes det noen gullkorn som burde kunne sette en stopper for all syting over et tilsynelatende ensidig UKA-program.

Svenskene i Eldorado spiller på Knaus 22. oktober. Bandet gjorde seg først bemerket i 2015 med slippet av debutsingelen *Black and Blue*. Låta gikk sin relative seiersgang på svenske P3 og utallige student-radioer over hele Sverige, og bandet ble videre beskrevet som «Trollhättans Libertines». Er du en av dem som synes det er litt kjedelig med MacBook-instrumentalister, er dette konserten for deg.

16. oktober inntar Spellemann-nominerte Thea & the Wild Samfundets lille storstue. Thea Glenton Raknes slapp sitt kritikerroste debutalbum i 2014, og har holdt seg relativt stille siden den gang. I 2017 er hun heldigvis tilbake i manesjen, og med to nye singler i bagasjen, kan vi ingenting annet enn å glede oss til en helt spesiell kveld med Thea og hennes uanstrengte, velproduserte popmusikk.

Har du hørt om det trondheimsbaserte folk/pop-bandet Temporary? Olala, hvis ikke har du noe godt i vente. Mikael Øgaard og Jonas Utseth Peitersen møttes på Trøndertun Folkehøgskole, og har siden den gang gjestet store festivaler som Øya og Norwegian Wood, samt mottatt prisen for «Årets mest lovende artist» i 2016 under Adresseavisens Ut-awards. Gutta spiller på Knaus 6. Oktober, obligatorisk oppmøte.

– Jakob Bechmann

MER FLYTENDE: Thulsa Dooms Jacob "Papa Doom" Krogvold mener skillet mellom seriøs og useriøs musikk er mer flytende enn hva mange skal ha det til.

Fem bein plantet i hard, tung og fri rock

Under Dusken tok en kaffe med frontfiguren i Thulsa Doom over e-post.

TEKST: **Iben Dahl** | FOTO: **Duplex Records**

Landskapet ruller forbi og solen tvinger Jacob Krogvold til å myse. Papa Doom, som han også kaller seg, sitter i kupéen hos et statseid togselskap med kurs for Lillehammer.

Det er tolv år siden Thulsa Doom sist slapp album. *Hvordan er det å plutselig være tilbake med nytt album i 2017?*

– Jeg føler meg sterk og kofferten er full. Jeg er ordentlig fornøyd med den nye plata, og gleder meg til å slippe den. Det er ikke så plutselig – vi har jo turnert og spilt masse de siste par årene, sier han.

Selv er Krogvold den eneste som en periode har tatt helt fri fra bandlivet. Jobben i platebaren Big Dipper beskriver han som noe helt unikt. Likevel ble Thulsas kall på sin Papa til slutt sterk nok.

– Alle de andre har blitt dritgode og raffinerte. Jeg banket av rusten og hoppet i det. Det gikk fint.

Skrev andreverset på bussen

Frontfiguren fra det Oslo-baserte stoner rock-bandet, som hadde sin foreløpige diskografiske høykonjunktur mellom debuten i 1999 og 2005, er på vei til fest. Etter en tiårs periode med relativ taushet slipper bandet endelig ny plate på fredag.

Hvordan har skriveprosessen bak A Keen Eye for the Obvious artet seg?

– De fleste låtene vi lager blir til når Ole Petter (Andreassen, alias El Doom, red.anm.) eller Henning (Solvang, alias Doom Perignon, red.anm.) tar med noe lekkert gitararbeid på øving, forklarer resten av

musikerne hvordan dette skal foregå, bråker og prøver.

Krogvold beskriver hvordan han kan sitte i en sofa i et annet rom og høre hva de driver med, før han selv trer inn i den kreative prosessen.

– Tenk deg å sitte med penn og papir og vite at om 15 minutter skal du inn å synge noe med substans oppå det som du kan høre gjennom veggen. Det får i hvert fall meg til å jobbe, sier han.

Kanskje retter han seteryggen litt opp, tar seg en slurk fra pappbegeret med kaffe. Presist hva Papa Doom, frontfiguren med en vokal som sender tankene til bandet El Cuero, foretar seg mellom taste-trykkene vites ikke.

– Jeg prøver å høre hva musikken handler om. Jeg har et press på å komme opp med et vers, og et

Hard, tung og fri rock

Om rykende ferske *A Keen Eye for the Obvious* mener Doom at spennvidden er stor, – både tematisk og i form.

– Det er mye følsomt, også der hvor tekstene er observerende. Det er mye om meg, også i den mest underlige teksten, «Shadows on the X-Rays», som er inspirert av billedkunstneren Anselm Kiefer. Det er mye selvkritikk, og annen kritikk.

Krogvold beskriver det siste albumet som en naturlig fortsettelse av *And Then Take You to a Place Where Jars are Kept* (fra 2003).

– Vi har fem bein plantet i hard, tung og fri rock, men de andre fem beina spriker i mange retninger. All variasjon burde vel egentlig gjøre at vi står ganske stødig. Jeg tror alle som er glad i dette bandet forventer noen overraskelser, og det skal de få.

Med to medlemmer (Papa Doom og Egil Hegerberg) med fartstid i Black Debath samt Hegerbergs frontfigurrolle i Bare Egil Band er det vanskelig å ikke få ferten av en viss satire mellom verselinjene.

Er Thulsa Doom det mest seriøse prosjektet?

– Debath og Bare Egil kunne aldri kommet dit de er uten at de var seriøse. Mangelen på et påtatt alvor gjør dem ikke useriøse. I et veiskille der du finner Satyri-con, Sundfør og Sivert (Høyem, red. anm.) rundt den ene svingen og Debath, Turbo(-negro, red.anm.) og Kvelertak i motsatt retning, kan du spørre dem alle: Er dere på ordentlig eller er dere på liksom?

Svaret er ifølge Papa Doom at alle til slutt vil svare at de er samtidig på ordentlig, og på liksom.

– Så far å velge kan vi spørre oss: Hvor alvorlig er jeg? Kan jeg håpe at noen slipper meg helt inn i hjertet sitt selv om jeg også er gøy al iblant?

«Spotify vet ikke hva de skal gjøre med norsk rock»

Som musikkjournalist med nesa i fortiden er det vanskelig å ikke kjenne en viss entusiasme over noe så sjeldent som et oppegående norsk stoner rock-band med sarkastiske undertoner. Jeg må spørre:

Hva synes dere om Bergensbølgen som herjer om dagen? Hvor blir det av norsk rock i alt mylderet?

– Jeg liker mye av hiphop'en fra Bergen. Det er sikkert deilig med et miljø der skulderklappingen og selvtillfredsheten ser ut til å vare evig. Det er helt supert at du «vet ka det går i». Om du skal lage et skravlete produkt med satans mye tekst, så må du jobbe med den teksten, forteller han.

Frontfigur Doom utdyper:

– Jeg kan også bli møkk lei av sexteknikk-rap som verken sjokkerer eller virker som særlig god sex.

Han foreslår at norsk rock kanskje mangler det miljøet som hip-hop'en har:

– De er kanskje ikke så opptatt av å bli sett på byen, men mest opptatt av å være gode på gitar. Mangler norsk rock et element av fare? Pressen trekker ekthetskortet, og spør «er det troverdig?», «er det relevant?».

Han påpeker at heller ikke Spotify vet hva de skal gjøre med norsk rock.

– Vi får håpe på et seminar på Bylarm. Da løser det seg sikkert.

Med albumslipp følger turné, og Trondheimspublikummet er ikke glemt. 17. november står Klubben på Samfundet for tur.

– Vi glieder oss stort til å komme tilbake til Samfundet. Det blir fint å se dere! Det stedet mangler definitivt ikke et element av fare.

Papa Doom skal til å trykke send og klappe sammen pc-en. Først forsikrer han:

– Vi har øvd! Vi skal være enda bedre enn forrige gang! **UD**

Kulturkalenderen

Aker Druen Knullet

26. september -
10. oktober

TIRSDAG 26. SEPTEMBER

Trondheim kammermusikkfestival

26. september - 1. Oktober

Litteratur + salme

Klokka 19.00, Ilén kirke

Siden de fleste salmer som synges i kirka i dag er svært gamle og gir et uttrykk for en tidsånd som ikke er til stede lenger, har Birgit Djupedal og Are Furubotn komponert 50 nye, norske salmer. De har tonesatt tekster av forfattere fra 1900 til i dag, og prøvd å jevne ut den skjeve balansen mellom kvinnelige og mannlige tekstforfattere og komponister som har vært i tidligere salmebøker. Ta turen til Ilén kirke, lær mer om det spennende prosjektet, og bli med å synge de nye salmene.

ONSDAG 27. SEPTEMBER

Pop-up-konsert med musikere fra Luftforsvarets musikkorps

Klokka 12.45, Dokkparken 4

Ingenting gjør seg bedre enn uniformerte mennesker som håndterer instrumenter. Det er ikke mange minuttene det står på, hele 15 av dem, men verdsetting av musikk kan ikke måles i tid. Luftforsvarets musikkorps vil i anledning kammerfestivalen poppe seg til Nedre Elvehavn utenfor DNB-bygget for å gjøre det som sikkert blir en vakker onsdag, enda vakrere.

TORSdag 28. SEPTEMBER

Forsker Grand Prix, regional finale

Klokka 19.00, Byscenen

Ti håndplukkede doktorgradskandidater fra NTNU konkurrerer om å bli Norges beste forskningsformidler. Kun to av kandidatene går videre til den nasjonale finalen. Kandidatene får fire minutter til rådighet når de skal overbevise publikum og juryen. Ta turen og la deg underholde samtidig som du lærer noe nytt!

FREDAG 29. SEPTEMBER

Nattkonsert

Klokka 22.00, Nidarosdomen

Var du en av de som ikke fikk kjøpt billett til Aurora i Nidarosdomen før det ble utsolgt? Sjansen til å få en mektig og storslått musikkopplevelse har ikke løpt fra deg ennå. I samklang med hverandre skal messingblåsere av ypperste rang og Nidarosdomens enestående orgel fylle det ærverdige kirkerommet med musikk.

Internasjonal karrieredag

Klokka 10.00 - 15.00, Dragvoll

Om heller ikke du fikk kapret drømmejobben på karrieredagen på Gløs, ikke fortvil. Drømmer du om en meningsfull jobb innen utvikling, bistand eller humanitært arbeid, bør du ta turen til Dragvoll i dag. På programmet står jobbsøkerkurs, karriereworkshop, og på stands i gata kan du møte Unicef, WFP, UNDP, UNFPA, UNV, UN Women, FN-sambandet, FN-sekretariatet, Utenriksdepartementet, NTNU Bridge, NTNU Karriere og utvalgte studentforeninger.

Utstillingsåpning: UKA 100 år

Klokka 19.00, Rockheim

Som du sikkert har fått med deg fyller UKA 100 år,

og det skal markeres også andre steder enn i røde runde. På Rockheim stilles samtlige UKA-plakater fra 1917-2015 ut. Åpningen markeres med taler, innslag med Truls Gjestland og underholdning ved Tambateateret og Knauskoret på Rockheim Scene, før man fortsetter inn til selve utstillingen i Rockheim Galleri. Utstillingen vises ut året. Alt du trenger er å hente ut gratisbillett i Hoopla.

LØRDAG 30. SEPTEMBER

Forsker Grand Prix, nasjonal finale

Klokka 19.00, Byscenen

Fikk du ikke med deg den regionale finalen i Forsker Grand Prix på torsdag? Du kan fortsatt få med deg den nasjonale finalen. Her møtes deltakere fra regionale finaler fra hele landet, og Norges beste forskningsformidler kåres av publikum og jury.

MANDAG 2. OKTOBER

Bing-Oh

Klokka 20.00, Café Løkka

AKKS Trondheim inviterer til en uformell samling av hyggelige mennesker til en lite selvhøytidelig bingorunde. Bingo krever ingen kunnskaper, og terskelen for å få med seg premier hjem er lav, skal vi tro AKKS. Blant premiene kan du finne alt fra konsertbilletter og plakater til søtsaker.

TIRSDAG 3. OKTOBER

Ølkveld med Austmann

Klokka 19.00, Sot

Hva passer vel bedre sammen enn digg øl og digg burger? Suksessen gjentas på Sot. Her får du møte bryggeri og drikke deilig kvalitetsbrygg. Denne kvelden er det Austmann som gjester sjappa, med hele fem forskjellige brygg som serveres, sammen med en utsøkt burger fra Sots Josper-grill. De frister også med at Austmann tar med en superfersk spesialbatch på tapp.

ONSDAG 4. OKTOBER

Promenadekonsert

Klokka 19.00, Dødens dal

Tradisjonen tro åpner UKA med promenadekonsert i Dødens dal. UKA lover magisk stemning med Studentersamfundets Symfoniorkester, Trondhjems Studentersangforening og Trondhjem Kvinnelige Studentersangforening. Promenaden ender foran Samfundet til den etterlengtede avdukingen av årets UKEnavn.

Åpningsfest, UKA

Klokka 23.59, Samfundet

Etter UKEnavnet er avduket er det åpningsfest på Samfundet. Endelig åpner huset igjen etter nesten tre uker med stengte dører, klar for festival. Årets byggeprosjekt, Selskapssiden, skal også avdukes, og Trondhjemsstudentene kan endelig entre Selskapssiden i ny drakt etter flere måneder med bygging og hemmelighetskremmeri.

TORSdag 5. OKTOBER

Sosiologifestivalen 2017

Ladejarlen

Socius Extremus, Sosiologisk Poliklinikk og Trøndersosiologene inviterer til en dag med spennende foredrag, debatt, ferske masteroppgaver,

mat og drikke. Stortingsvalget skal kommenteres, det blir begrepsbattler, besøk fra LO, konkurranse, og musikk. De kan også friste med 20% rabatt på mat og drikke for studenter denne kvelden.

Jubileumsfest

19.00, Samfundet

Savner du barndommens fester med blandabrus og pølsepising? Fortvil ikke! Hundreåringen UKA skal feires med barnebursdag. UKA lover en overraskelseskonsert som er en jubilant verdig. En ypperlig mulighet til å se Det røde runde pyntet til barnebursdag. Klokka 21.30 kan du også se Knauskoret på Knaus.

LØRDAG 7. OKTOBER

Verdensdagen for psykisk helse

Klokka 11.00, Torget

I forbindelse med verdensdagen for psykisk helse går flere brukerorganisasjoner, kompetansesentre, frivillige, og Trondheim Kommune sammen og setter opp et fellesarrangement. Her skal verdensdagen generelt og årets tema spesielt belyses. Det blir et stort telt med stands, underholdning fra scenen på torget og appeller. Involverte organisasjoner er blant annet ADHD Sør-Trøndelag, Angstringen, Batteriet, Autismeforeninga, Kirkens SOS, Bipolarforeningen, Foreningen Fire, og Landsforeningen for pårørende innen psykisk helse.

Loppis

Klokka 10.00 - 15.00, Sverresborg ungdomsskole

Sverresborg Håndball Damer arrangerer loppis med åpen kafé både lørdag og søndag (11-15). Liker du å lete etter skatter, eller har du kanskje noe du vil bli kvitt som du tenker kan være en skatt for andre? De tar imot lopper på Sverresborg ungdomsskole fredag 6. oktober fra kl. 16-20.

SØNDAG 8. OKTOBER

Konsert: Black Laymen

Klokka 20.00, Antikvariater

Søndag 8. oktober besøker Black Laymen Antikariatet for første gang og det er bare å glede seg til en forrykende konsert med herlige rock. Bandet er 2/4 av Turtle Race som herjet livescenene i det ringe land på slutten av 80-tallet, litt inn i 90-årene, og som av mange var regnet som Norges beste liveband. CC: 100,-

MANDAG 9. OKTOBER

Det gikk ikke Nina og Stines vei denne høsten, de rakk rett og slett ikke badekarpadlinga. Frykt ikke, om du også gikk på samme smell: De arrangerer egen badekarpadling, men i stedet for badekar, blir det skittentøyskurv-padling. Kast ut gammelt undertøy og ullgensere du aldri får vasket fordi du ikke har råd til Milo, og møt opp med din beste Ikeakurv ved Nidelva.

TIRSDAG 10. OKTOBER

Ja det er kaldt, pumpkin-spice latte er latterlig dyrt, og Uggs er skikkelig stygt. Til tross for høstens bitre semesteroppgave, ser det lyst ut. Det er ny Dusk i stativet, og gjett om latten smaker bedre med en god dose studentnyheter.

KVISSMESTERE:

Jahn Ivar Kjøseth, Christian Høkaas og Benedikt Javorovic
Spørsmål og kommentarer kan sendes til kviss@studentmediene.no

SVAR:

1) René Descartes 2) Paris og Los Angeles (Los Angeles var egentlig kandidatby for 2024, men etter en avtale med IOC fikk de 2028 i stedet) 3) J.J. Abrams 4) Den var verdens eldste (250 år) 5) John Adams 6) Deweys desimalklassifikasjonssystem (Dewey-systemet) 7) Tuberkulose 8) Lade og Heimdal 9) Zambia, Gambia og Namibia 10) Pennywise 11) Post Scriptum 12) Jubalong 13) Sputnik 14) Troposferen 15) Nasa 16) Gulemeite 17) Kobber, sink og nikkel 18) Klar til å bæres (sydd etter standardnål) 19) Buddha 20) Fire

KVISS

1. Hvem står bak utsagnet «Cogito ergo sum» («Jeg tenker, altså er jeg»)?
2. Vertsbyene for både sommer-OL 2024 og sommer-OL 2028 har nylig blitt annonsert. Hvilke byer er de?
3. Hvem erstattet Colin Trevorrow som regissør for episode ni i Star Wars-sagaen?
4. Hva var spesielt med kjempeskilpadden Addwaitya som døde for litt over ti år siden?
5. Hvem var USAs andre president?
6. Hva heter klassifikasjonssystemet som blir brukt i norske (og andre lands) biblioteker?
7. Hva er BCG-vaksinen mot?
8. Hva er endestasjonene på AtBs rute fire?
9. Under en tale til afrikanske ledere, hyllet Donald Trump det ikke-eksisterende landet «Namibia». Hvilke tre afrikanske land kunne han ment her, som har lignende navn?
10. Hva heter klovnen som hjemsøker byen Derry i den kinoaktuelle filmen IT?
11. Når man vil legge til en beskjed skriver man ofte «PS». Hva står det for?
12. Hva var UKEnavnet under UKA-13?
13. Under hvilket navn kjenner vi countryartisten Knut Storbukås?
14. Hva heter den delen av atmosfæren vi finner under stratosfæren?
15. Hvilket amerikansk forvaltningsorgan har mottoet «For the benefit of all»?
16. Hvilket krydder brukes som en billigere fargeerstatning enn safran i lussekatter?
17. Hvilke tre typer metall finnes i norske mynter?
18. Hva betyr «Prêt-à-porter» i moteverdenen?
19. Hvilken tittel er den spirituelle skikkelsen Siddharta Gautama bedre kjent under?
20. Hvor mange hjertekamre har mennesker?

— HVILKEN STYREFORM FÅR VI? —

0-3: Teokrati:

Vi har alle sett *The Handmaid's Tale*. No Thanks.

4-7: Despoti:

Vi styres av én statsleder med uinnskrenket makt. Om lederen prøver å fremme et vedtak uten å lykkes, kan h*n enkelt fjerne ordet «vedtak» fra ordbøkene og gjennomføre politikken uten og stoppes.

8-12: Meritokrati:

Vi velger regjeringen på grunnlag av statrådenes intelligens og kompetanse. God idé kanskje, men vil i praksis føre til økt klaseskilte og væpnet revolusjon.

13-16: Demokrati:

Ofte kjennetegnet som det beste alternativet, og noe som folket betingelsesløst skal tro på. Bare synd at folk er idioter.

17-19: Polyarki:

Demokrati 2.0. Politikere og samfunnsborgere er likestilte, og representantene som bestemmer viktige vedtak, skiftes ut hyppig.

20: Teknokrati:

Vi fjerner politikerne og lar de fremste ekspertene i hvert sitt fagfelt styre landet gjennom sine respektive eksperter. Endelig blir sykepleierne hørt.

UKA gjeninnfører blackface i UKErevyen

– Vi vil vise fram revyens fargerike og rasebagatelliserende historie, sier Martin Næss.

For de som ikke har fått det med seg er UKA altså 100 år, og skal bruke deler av feiringen til å se tilbake på 100 år med fest, gjøglerglede, og hemningsløs utukt. I anledningen jubileet har UKEsjef og forfatterkollegiet valgt å gjeninnføre et gammelt element til UKErevyen.

- I de tidligste UKErevyene hadde vi flere raseelementer på scenen, og den mest viktige er kanskje blackface. Dette er et element som var veldig populær i revytradisjonen på den tiden, og vi har som mål å bringe det tilbake, sier en stolt Næss.
- Dere er ikke redd for reaksjonene det kan skape i Herrens år 2017?*
- Om Jørn Hoel kan framføre «Gangsta's Paradise» på Stjerne-kamp så kan for faen vi smøre oss inn og steppe litt og.

Den nye oljen
Dere er ikke redd for hva sponsorene kommer til å si?
– Ikke i det hele tatt. Statoil har jo slått seg ned i Afrika for lengst, så for de blir UKErevyen som en vanlig delegatmiddag i Johannesburg, uten de kjedelige apartheid-sidene så klart.
Næss nevner at Statoil har vært mer delaktig i selve revyen enn tidligere.

Dagens bedrift:
Grorud kebab
Fengselstomte, Fra 49,-
06. okt 19.00
UTSOLGT

Nord universitet innfører forbud mot anorakk

– Forholdet mellom veileder og student er avhengig av at jeg kan se kurvene hennes, sier stipendiat.

Styret ved Nord universitet vedtok nylig Kunnskapsdepartementets høringsutalelse om forbud mot bruk av niqab og andre heldekkende ansiktsplagg på campus. Nå har styret valgt å ta det et skritt lengre, og innføre forbud mot heldekkende kroppsplagg.

- Høsten er jo rett rundt hjørnet, og jeg er sikkert ikke den eneste som har sett seg lei på at folk pakker seg inn, sier stipendiat i statsvitenskap Espen Leirset. Han mener at anorakk og andre «svære og posete» kroppsplagg ødelegger for veiledningen mellom veileder og student.
- Når parkasen rekker nesten helt ned på knehasenivå så er det av og til vanskelig å vite hvem jeg prater med. Av og til er formen på bakenden avgjø-

rende for om jeg gjenkjenner deg som Ingrid, Beate, eller «hun med den sexy dialekten», sier Leirset mens han rydder i Ellos-katalogene sine.

Du tror ikke folk tolker forslaget som et knep for å se mer hud på de kvinnelige studentene?

- Det argumentet kommer du ingen vei med. Jeg er polyamorøs panfil og elsker alle jeg er veileder for. Dere i media demoniserer hele kampen. Forbudet er en beskjed og et uttrykk for seksuell kjærlighet til fellesskapet, og jeg kommer ikke til å gi shariakulturen nok en sjanse til å ødelegge ereksjonen min.
- Vi i media er bare ute etter å dekke denne saken.*
- DERE SKAL IKKE DEKKE TIL EN FORBANNA DRITT, JÆVLA JIHADISTER!

PEN UNG JENTE: Stipendiat Espen Leirseth ► viser oss dette bildet og sier «Jeg har sett alt, og da mener jeg ALT».

◄ **UKE-revyen 1919 fra boken Studentersamfundet i Trondhjem gjennom 25 år**

Al-Qaida WHERE ARE THEY NOW?

Ayman al-Zawahiri يرواوظال عيبر دمحم نديأ Go' gutten fra Egypt. Arrestert etter henrettelsen av president Anwar Sadat, og tok over for bin Laden i gjengen. Gutten har blitt stor og har gjort stor suksess i PC-spillet Unreal Tournament 3. "Jeg synes det er gøy og spennende og lærerikt," forteller han i et intervju med NRK Super.	Omar Abdel-Rahman نمحرلا دباع رمع Du husker kanskje Omar fra 9/11 (hendelsen og musikalen). Denne superkjempe muslimen har i disse dager utfalt seg om at flykapringer er den beste måten å minimere antall flypassasjerer, og dermed bekjempe global oppvarming. Gode poeng! Og hvem kan ikke si nei takk til en med så fin rumpe?	Gunnar Bovim مي فوب رانوغ Etter den enstemmige beslutningen om å ikke forby niqab, ble ting helt klinkende klart. Innsidejobb av islamist Bovim. Han har allerede gitt heldekkende plagg til Hovedbygget. Hva blir det neste? Vel, vi gleder oss til fortsettelsen! :)
--	--	---

Remember Al-Qaida? Feeling nostalgic? We've investigated what your favourite 90s and 00s stars are up to now!
#Now-stalgia

Bli en av oss

Tekna – Teknisk-naturvitenskapelig forening

Vi kjenner studielivet, og hjelper deg gjennom utfordringene du møter. Moro har vi det også - med en rekke sosiale og faglige arrangementer over hele landet. Våre 12 000 studentmedlemmer ønsker deg velkommen i gjengen!

TEKNA KJEMPER FOR DEG OG FAGET DU BRENNER FOR

Tekna er foreningen for deg som har eller planlegger en master innen teknisk-naturvitenskapelige fag